

William Voltz

ZBĚH

Přeložila Michaela Škultéty

1.

Dr. Armond Bysiphere si namáhavě razil cestu mezi kolonisty ležícími a stojícími v chodbách. Nyní stál před postranním vchodem do středního skladiště na jedenácté palubě C v HAPPY OLDTIME a otíral si obličej. Loď byla plná potících se lidí a klimatizace nebyla schopná filtrovat potřebné množství čerstvého vzduchu. Vědci se zdálo, že horko se každou minutou stupňuje a že se všemi chodbami šíří zápach nemytých lidských těl.

HAPPY OLDTIME byla velká nákladní loď o průměru patnáct set metrů. Sanitární zařízení by nebyla stačila pro potřeby deseti tisíc lidí - a Dubak Orphon přitom vecpal na palubu sto tisíc kolonistů.

Od každého pasažéra vyinkasoval dvacet solárii. I kdyby musel polovinu odvést své společnosti, pořád by mu zbýval celý milion, a při pomýšlení na tak závratnou sumu snášel kapitán zápach na palubě se stoickým klidem.

Dr. Armond Bysiphere svažtil čelo a sáhl na páku u dveří. Hyperfyzik byl prvním asistentem dr. Geoffryho Ábela Waringera, zetě Perryho Rhodana. Byl to vysoký, štíhlý muž s nazrzlými vlasy a přístupnou tváří.

Dveře se otevřely a Bysiphere, který si myslel, že zápach v lodi už dosáhl svého vrcholu, se přesvědčil o opaku. Mimoděk o krok ustoupil. Před sebou v polotmě zahlédl jakýsi pohyb a chraplavý hlas zakrákorál: „Už tam. konečně jsme?“

Bysipherovy oči si pomalu zvykaly na přítomnost a rozeznal několik lidí ležících na zemi a pevně svírajících své věci, jako by se báli, že jim je sebere.

Potlačil odpor a lítost, neboť si ani jeden z těch pocitů momentálně nemohl dovolit, a nezvučně odpověděl: „Já jsem taky jenom pasažér.“

„Ale můžete chodit po lodi," znovu zakrákoral ten hlas. Patřil podsaditému, zarostlému muži. „Nám to zakázali. Orphon pohrozil, že každého, kdo tu bude pobíhat, hodí přes palubu." Ze všech stran se ozvalo souhlasné brumlání a Bysiphère cítil, jak mu všichni závidí jeho minimum svobody.

„Jsem lékař," zalhal rychle. „Musím se starat o nemocné."

„Tak to jste tady správně, doktore," prohlásil ženský hlas.

Následovalo nepřijemné zachichotání.

„Nemám moc Času," řekl Bysiphère. „Musím k naléhavému případu."

Natáhly, se k němu dvě ženské paže. Byly tmavě červené, místy dokonce černé.

„Chcete snad tvrdit, že tohle není naléhavé?" zeptala se žena.

^Nedostáváme vůbec léky, Orphon sem zatím neposlal ani lékaře."

Bysiphère na ni zíral. Měl jí říct, že na palubě HAPPY OLDTIME je možná dvacet tisíc nemocných, ale žádný lékař?

„No, doktore?" ozval se výhružný mužský hlas.

„Nemám u sebe léky," řekl Bysiphère. „Ale vrátím se."

„Nejsme idioti," ozval se vousatý muž. „Nevrátíte se, A není jisté, jestli vůbec kdy uvidíme Zemi. proto teď Virginii ošetříte."

Bysiphère překonal odpor a klekl si vedle ženy. Byl rád, že tu není úplně světlo. Opatrněji ohmatával ruce. Snad nejde o začátek epidemie.

Kolem bylo ticho. Všichni ho napjatě sledovali.

„Jak to vypadá, doktore?" ptala se Virginia. „Nebude mi vadit, když je budete muset amputovat. Můj otec má spoustu peněz.

Může mi nechat udělat protézy, ca budou lepší než moje skutečné ruce." •

„Buď zticha, Virginie!" zasyčel starší muž.

Bysiphere vstal.

„Přineste vodu!" řekl.

„Vodu!" opakoval někdo ironicky. „Nemáme dost vody ani na pití, doktore," <

Bysiphere pokrčil rameny.

„Stejně to není důležité," prohlásil lhostejně. „Ta žena bude brzy zase zdravá."

„Jste si jistý?" zeptala se Virginia s nadějí.

„Naprosto jistý," pravil Bysiphere důrazně. Cítil, že kolonisté přestávají být

nepřátelsky naladěni, cítil se však zoufale¹, protože jim nemohl doopravdy pomoci. Pravděpodobně udělal chybu, že šel na palubu. Měl se smířit se ztrátou dvou dní a počkat si, až dorazí kurýrní křižník ze soustavy Eugaul. Dva dny čekání však byly spojeny s rizikem, že se v soustavě Yardin objeví další Dolani. Jako Waringerův zástupce dohlížel na to, aby byly do všech lodí v soustavě namontovány přístroje FpF. Dílo však bohužel nebylo ještě dokončeno, když se objevili dva Dolani a napadli oba koloniální světy, Yardin II a III. Malý svaz pozemských lodí proti nim neměl šanci. HAPPY OLDTIME, která do systému dopravila zemědělské stroje, byla pro kolonisty jedinou možností útěku. Kapitán Orphon odstartoval se sto tisíci lidmi na palubě. Cílem lodi byla Sluneční soustava.

Kolonisté doufali, že je tam čeká bezpečí a pomoc.

Bysiphere věděl, že z koloniálních světů, odstartoval k Zemi bezpočet lodí s uprchlíky na palubě. Do Sluneční soustavy proudily nekonečné davy, neboť pouze domovská soustava Pozemšťanů se proti Dolanům dokázala bránit.

Bysiphere se neodvažoval myslet na současnou situaci na Zemi. Mateřský svět byl pravděpodobně beznadějně přeplněný. Když odstartovali z Yardinu III, sestavil kapitán Orphon zvláštní komando, které mělo dohlížet na pasažéry. K dvacetičlennému týmu patřil i Bysiphere.

Dvacet mužů! pomyslel si hyperfyzik vztekle. Bylo to směšné.

V obrovské lodi

se dočista ztratili. Na spoustě míst se vůbec nedalo projít. Bysiphere čekal, že každou chvíli může dojít k povstání pasažérů, a v duchu se tázal, co míní Dubak Orphon podniknout, až se tak stane.

Byl právě na cestě na můstek, ale nebyl si jistý, jestli se tam dostane. S kapitánem naposledy mluvil před dvanácti hodinami. Tenkrát ho Orphon ujistil, že HAPPY OLDTIME za tři hodiny dosáhne Země. Jeho termín byl překročen o devět hodin, a loď byla stále ještě ve vesmíru.

Bysiphere uvažoval, zda vypadly nějaké stroje, nebo jestli je zadržely hlídkové lodi Solární flotily. Netušil, co se děje na můstku, protože interkom mlčel a všechny obrazovky, až na ty na můstku, byly vypnuté.

S námahou odehnal černé myšlenky a znovu se obrátil k nemocné ženě: „Na zpáteční cestě se tu zase zastavím," slíbil. „A přinesu léky."

Obrátil se k východu a držel se přitom těsně při stěně. Ze všech stran se ozývalo chrápání. Divil se, jak lidé vůbec dokáží v tomhle pekle spát, ale nejspíš to byla jediná možnost, jak utéci žízní, hladu a špatnému vzduchu.

Náhle ho někdo chytil za nohu.

„Hej!" ozval se mužský hlas. „Nemáš cigaretu?"

„Asi ti přeskočilo," řekl jiný muž. „Přece nebudeš kouřit, když se tu už takhle nedá dýchat."

Bysiphere se vytrhl ze sevření a šel dál, zatímco za ním se rozpoutala hlasitá hádka o výhodách a nevýhodách kouření ve skladišti. Lidé v lodi byli vzteklí, zoufalí a vyčerpaní, ale jejich vůle k životu se zdála být nevyčerpatelná. Několik set jich přesto zemře, tím si byl Bysiphere jistý. Na palubě bylo mnoho zraněných.

Dostal se na druhou stranu skladiště, těsně vedle dveří se o stenu opíral starý kolonista. Oči měl zavřené. V pravé ruce držel podivný přístroj, jaký Bysiphere ještě nikdy neviděl.

Když se natáhl po páce u dveří, otevřel stařec oči.

„Tudy ven nemůžete," zamumlal. „Je zavřeno zvenčí."

Bysiphère kvapně vytáhl malý impulsní klíč. Nechtěl vzbudit v kolonistovi závist.

„Jste z Yardinu III, že?" zeptal se starý. „Přál bych si být tak mladý jako vy, abych se jednoho dne mohl vrátit."

„Na to není nikdo příliš starý," opáčil Bysiphère nepřesvědčivě.

„Bude pár let trvat, než se koloniální světy zase zmátoří," namítl kolonista. „A pak už budu moc starý, než abych mohl ještě něco podnikat." Ukázal Bysiphérovi přístroj, který držel v pravé ruce. Ztišil hlas. „Nechcete příruční sklízeč? Dám vám ho levně."

Bysiphère pochopil, že se stařík je blázen nebo aspoň na nejlepší cestě k šílenství. Proto tu byl tak sám. ostatní se od něj odtáhli co možná nejdál.

Otevřel impulsním klíčem dveře a rychle za sebou zase zavřel.

Před sebou v chodbě zahlédl vchod do antigravové šachty.

Mezi ním a šachtou leželo, stálo nebo sedělo asi pět tuctů lidí a zíralo na

něj. Přišel ze skladiště, takže musel mít možnost otevírat dveře.

Bysiphère zamrazilo. Snažil sejít klidně dál.

Uprostřed chodby ho zadrželi tři muži. Jeden z nich byl vysoký a širokoramenný, a výraz v jeho tváři připomínal hyperfyzikovi hladové zvíře. Druzí dva byli podsadití a pohrdavě si ho měřili.

„Jste tady v chodbě poprvé," prohlásil vysoký. „Viděli jsme, že jste přišel ze skladiště. Už jsme se tam pokoušeli dostat, ale nepovedlo se nám to."

Bysiphère pomyslel na impulsní klíč ve své kapse. Nesměl připustit, aby se dostal do rukou těmhle lidem. Znamenalo by to začátek vzpoury - a to by nikomu nepomohlo.

„Patřím k posádce," odpověděl. „Nechtě mě projít."

„Jste jeden z Orphonových pacholků," konstatoval vysoký věčně. „Kolik vyděláte na tom, že nás vezete na Zemi jako

dobytek?"

„Ani solar," řekl Bysiphere, i když věděl, že mu to neuvěří.

„Řekněte nám, jak jste ty dveře otevřel. Řekněte nám to, jinak tudy neprojdete."

Armond Bysiphere sáhl po šokovém paprskometu a namířil ho na kolonistu.

„Chcete problémy, máte je mít," pronesl a stiskl spoušť. Muž se zhroutil. Druzí dva na hyperfyzika zděšeně zírali.

„Je jenom v bezvědomí," vysvětlil jim. „Za dvě hodiny zase přijde k sobě."

Sám se divil vlastní rozhodnosti, která mu pomohla zvládnout situaci. Nikdo ho už nezdržoval. Kolonisté uhýbali stranou.

Bez potíží dorazil k šachtě a nastoupil.

Vznášel se k můstku a v duchu se vztekal na Dubaka Orphona.

Kapitán vzal tolik lidí na palubu bezpochyby jen kvůli penězům. Kdyby si vysílačkou vyžádal pomoc, dorazily by za pár hodin do soustavy další lodě. A k nedůstojným poměrům na HAPPY OLDTIME nemuselo vůbec dojít.

I na hlavní palubě byl vzduch špatný, i když to tu nepáchlo tak jako ve skladištích nebo v chodbách. Bysiphere jediným pohledem zjistil, že na můstku je osmnáct mužů. Z takzvaného dohlížecího týmu nebyl přítomen nikdo. Jeho příslušníci pravděpodobně museli řešit potíže na jiných místech lodi.

Dubak Orphon měl obě nohy na stole, mohutná hlava mu klesla na prsa a pohupovala se ve spánku sem a tam. Kapitán "byl vysoký a tmavovlasý. Vypadal jako veliké nažrané zvíře.

'• ' Armond přistoupil ke stolu a odtáhl ho kus stranou, takže kapitánovy nohy prudce narazily na podlahu.

Dubak Orphon otevřel oči. Bysiphere jeho pohled opětoval a oba muži se skoro minutu mlčky měřili.

Nakonec kapitán výhružně prohlásil: „Opravdu zvláštní způsob, jak někoho probudit, doktore."

„Divím se, že vůbec můžete spát," zabručel Bysiphere. „Na palubě vaší lodi trpí sto tisíc lidí a vy si tu chrníte."

Orphon si přitáhl stůl zpátky k sobě a položil si nohy na desku.
: : „Kolik je vám, doktore?“ zajímal se. „Třicet pět,“ • „V
tomhle věku byste se už pomalu

mohl odnaučit idealismu,“ mínil kapitán. „Ataky soucitu.“

„Kdy se konečně dostaneme do Sluneční soustavy?“ zeptal se
Bysiphere vztekle. „Měli jsme taní být už před více než devíti
hodinami!“

„Já jsem vám nelhal,“ opáčil Orphon. „Nejspíš vám ale ušlo, že
jsme před devíti a půl hodinami Sluneční soustavu zase
opustili.“

„Cože!?“

Orphon unaveně mávl rukou. „Sedněte si, doktore...“

„No počkat!“ zvolal Bysiphere. „Nemůžete mi jen tak něco
namluvit. Chci vědět, co se tady děje. Proč jsme Sluneční
soustavu zase opustili?“

„Odpověď je nasnadě,“ pravil kapitán. „Do Sluneční soustavy
míří lodě s uprchlíky ze všech koutů galaxie. Strážci času
zaútočili zatím na devadesát osm koloniálních světů. Kolonisté
se vydali na Terru, aby tam hledali pomoc a ochranu. Na Zemi
panuje chaos. Jedna demonstrace střídá druhou...“ Orphon
zkřížil paže na hrudi. „Už chápete, proč nás poslali pryč? Pro
naše pasažéry už na Zemi není místo.“

„Vy jste se jednoduše nechal poslat pryč?“ nechápal Bysiphere.

„Proč... proč jste mě neinformoval?“

Orphon bezmocně zvedl ruce.

„To jsem měl zapnout interkom a nechat vás zavolat?“

zabručel. „Měl jsem říct tak, aby to všichni pasažéři slyšeli, že
nás Sluneční soustava nepřijme, protože planety jsou zahlceny
uprchlíky? Človče, to by na palubě vyvolalo pani-
ku. Kromě toho pochybuji, že byste mohl změnit rozhodnutí
solárního maršála Bulla. Ani jako zástupce dr. Waringera ne-
máte žádná zvláštní práva!“

Armond Bysiphere se pomalu odvrátil. Co se stane, až se tohle
dozví sto tisíc kolonistů na palubě?

Dubak Orphon vstal a položil mu ruku na rameno.

„Neberte si to moc k srdci," řekl. „Každý má někdy smůlu - a tentokrát se to stalo nám."

Bysiphère se mu prudce vytrhl.

„Mluvíte, jako byste měl v lodi sto tisíc balíků slámy!" zařval.

„Bylo od vás nezodpovědné vzít na palubu tolik lidí. Postarám se o to, abyste byl povolán k zodpovědnosti!"

Orphon si založil ruce v bok.

„Moje společnost mi radiogramem nařídila, abych vzal tolik lidí, kolik půjde," odpověděl klidně. „A to jsem udělal."

„Požadoval jste dvojnásobné přepravné," obvinil ho Bysiphère.

„Správně," přiznal Orphon. „Dvacet solarů ale není jmění. Víte kolik času ztratím při opravách, až uprchlíci opustí loď? Jsem obchodník, doktore Bysiphère."

„O tom není pochyb," řekl Bysiphère hořce. „Co už je vám po osudu lidí na palubě vaší lodi!"

Orphon se ušklíbl a pokrčil rameny.

„Co bude dál?" zeptal se Bysiphère.

„Letíme směrem k sektoru Vega," odvětil Orphon.

„Jestli to má být vtip, pak není moc povedený."

„Myslím to vážně," řekl Orphon klidně. Obrátil se ke kontrolnímu pultu a dal tak najevo, že rozmluva skončila.

Armond Bysiphère věděl, že se v sektoru Vega rovněž objevili Dolanové. Dva tisíce pozemských jednotek pod vedením čtyřhvězdičkového generála Pera Isigonise zoufale bojovalo proti Dvojkondičním. Jestlipak uprchlíci z HAPPY OLD-TIME najdou dočasný klid na jedné z planet Vegy?

Diskutovat s kapitánem nemělo smysl. Orphon byl přesvědčený, že jedná správně. Pasažérům se momentálně nedalo pomoci. Nemocným se mohlo dostat péče teprve po přistání - pokud se do Vegy vůbec dostanou.

Bysiphère sebou praštil do křesla a zavřel oči. I on požíval výhody „lepšího" vzduchu na můstku. Byl známý vědec a první asistent Rhodanova zetě.

Zatraceně! pomyslel si. Nechci žádné výhody! Přesto zůstal sedět. Představa, že se vrátí do přeplněných chodeb a hal, ho naplňovala odporem. Věděl, že ho tam Orphon stejně po krátkém odpočinku opět pošle.

Bysiphera napadlo, kde asi Orphon uchovává ty dva miliony solarů, které vybral před startem HAPPY OLDTIME.

Stejnoměrný hukot motorů Bysiphera ukoľébal. Probudil ho řinčivý zvuk, jako když kov naráží na kov. Otevřel oči a rozhlédl se kolem. Všichni muži posádky byli na svých místech a Orphon udílel rozkazy. Bysiphère poznal, že něco není v pořádku. Na obrazovkách zahlédl několik bledých hvězd.

Vstal a přiblížil se k Orphonovu místu.

„Slyšíte to, doktore? zeptal se kapitán.

„Ano,“ řekl Bysiphère. „Co je to?“

„Přichází to seshora,“ stáhl Orphon trpce obličej a Bysiphera poprvé napadlo, že i když je kapitán materialista, přece jen má ke své lodi vztah. „Jsou to ty zatracené špltoky. Věděl jsem, že dlouho nevydrží.“

„Špitoky“ se v kosmonautické hantýrce říkalo generátorům pro neutralizátory tlaku a antigravové projektory, které stabilizovaly vnější plášť kulovité lodi.

„Co chcete podniknout?“

„Za dvě hodiny jsme u cíle,“ odvětil kapitán. „Můžu si jenom držet palce, aby špitoky ještě vydržely, jinak nám při složitějších manévrech může upadnout vrchní kupole.“ Ušklíbl se.

„Co to při počtu pasažérů znamená, vám nemusím vykládat.“ •

„Proč nahoru nikoho nepošlete?“ chtěl vědět Bysiphère.

„Odsud až nahoru je to sedm set metrů. Jakmile se špitoky začaly ozývat, vypnul jsem antigravové šachty, abych generátorům ulevil. Když by chtěl někdo do vrchní kupole, musel by použít nouzová schodiště, což znamená, že by musel projít - kolem několika tisíců páchnoucích kolonistů.“

„Půjdu tam,“ řekl Bysiphère.

Orphon se zasmál.

„Ještě nevíte všechno, doktore. Až budete v kupoli, musíte vystoupit výпустí pres mužstvo, protože Špitokové cívky vyčuhují ven. Jestli chcete vyměnit cívku, musíte do vesmíru."

„Dejte mi skafandr," řekl Bysiphere.

„Dokážete vyměnit cívku?" zabručel Orphon. Zaklel. „Jistěže dokážete. Chlapík, co montuje přístroje FpF, umí zacházet se směšným špitokem. Ale," zvedl ukazováček, „ven vás nepustím. Nemáme dost Času. Kromě toho nehodlám být zodpovědný za smrt dr. Armonda Bysiphere."

„Bude vám milejší, když zemře několik tisícovek kolonistů?"

„No, vaše bezpečí mi neleží na srdci proto, že byste mi byl sympatický," pronesl Orphon ironicky.

„Dejte mi ten skafandr," opakoval Bysiphere.

Orphon kývl na člena posádky. Muž přinesl skafandr a opasek s nástroji.

Kapitán beze slova přihlížel, jak se Bysiphere obléká.

„Nezapomeňte na šokovou zbraň," ozval se P'Ahntrack, Orphonův zástupce, „Před půl hodinou jsem byl na chvíli venku a málem mě zabili."

Hyperfyzik přikývl a v duchu se ptal, jestli jedná moudře. Možná se HAPPY OLDTIME dostane do sektoru Vega dřív, než on stačí vyměnit jediný Špitok.

„Protože je možné, že už se nikdy neuvidíme, chci vám něco ukázat," kývl na něj kapitán. Z náprsní kapsy vytáhl nějaký dokument. Mlčky ho Bysipherovi podal. Vyplývalo z něj, že Dubak Orphon přepisuje svůj podíl na zisku z tohoto letu Koloniálnímu úřadu na Teře. Částka, kterou poskytl, měla sloužit k budování nových kolonií.

Bysiphere vzhlédl a papír mu vrátil.

„Jestli tam venku umřete, nesmíte si myslet, že jste pomáhal nějakému lichváři," vysvětlil Orphon.

„Já... je mí to líto," vysoukal ze sebe Bysiphere. „Nevěděl jsem, že..."

„K čertu s těmi kecy!" přerušil ho Orphon ostře. „Jdete."

Bysiphere vyšel z můstku a vstoupil do první z mnoha přeplněných chodeb HAPPY OLD TIME.

Když se Bysiphere ocitl na horní palubě, oddechl si a rozhodl se, že co nejrychleji zapomene na to, co cestou sem viděl a zažil. Loď byla plná fyzicky i psychicky nemocných lidí, kteří netrpělivě čekali na zprávy z můstku. I poslednímu pasažérovi už došlo, že něco není v pořádku.

Bysiphere narazil na jiného člena kontrolního týmu: inženýra Sayrona Quentina. Ležel napůl v bezvědomí v koutě, zmlácený a okradený. Nechal mu svou druhou šokovou zbraň - víc pro něj udělat nemohl.

Byl téměř zázrak, že se dostal až sem. Pohlédl na hodinky.

Urazit sedm set metrů mu trvalo déle než hodinu. Postupně se uklidňoval a znovu začal vnímat zvláštní řinčení, které opravdu vycházelo z generátorů. Byl rád, že tu nejsou žádní kolonisté.

Prošel místností a objevil dvě špitokové cívky, jejichž keramický kryt se

už skoro oddrolil. Odepnul z opasku kladívko a odstranil zbytky. Pak opatrně vy-montoval jádra. Pomocí malého antigravového projektoru se transponoval k regálu, kde ležely náhradní cívky. Trvalo mu půl hodiny, než je nainstaloval. Jeho úkol však zdaleka nebyl u konce. Musel vyměnit také nástavce. A k tomu musel do vesmíru, protože nástavce byly připevněné na vnějším plášti lodi a speciálním uzávěrem byly spojené s vnitřními cívkami.

Bysiphere si zapamatoval čísla obou špitoků, aby venku snadněji našel příslušná místa. Upevnil nástavce k opasku a šel k výpusti. Několika rychlými pohyby si překontroloval skafandr. V komoře počkal, až bude odčerpán vzduch, a pak nechal vnější stěnu odjet stranou.

Před ním ležel vesmír.

Přimhouřil oči. Na stěnu výpustí upevnil dvě silná magnetická lana. Pak se oběma nohama odrazil a vyplul ven.

Zdálo se mu, že loď pod ním padá. Na okamžik se mu udělalo

nevolno. Zachoval však klid a znovu našel orientaci.

Domanévroval ke nástavcům cívek a přistál vedle prvního poškozeného místa. Nástavec měl přes třicet centimetrů v průměru a tvar polokoule.

Uvolnil poškozený nástavec.

Pak se vše odehrálo tak rychle, že si později nedokázal vybavit všechny podrobnosti. Nástavec se rozžhavl do ruda. Bysiphère ho okamžitě pustil, ale nástavec nešťastnou náhodou přeřízl obě lana, na nichž visel. To by ještě neznamenal • katastrofu, protože hyperfyzika držely na povrchu HAPPY OLDTIME ještě jeho

magnetické boty. Kromě toho měl letecký agregát.

Bysiphère se však dopustil chyby. Chtěl vznášející se lana zachytit, a přitom uvolnil nohy od lodního pláště. Bohužel právě v té chvíli začala loď lehce zrychlovat. Normálně by nepatrné lidské tělo strhla s sebou, avšak Bysiphère zapnul svůj agregát, aby mohl opět přistát.

Dosáhl tak zcela jiného efektu. Vlastním zrychlením se od lodi vzdaloval.

Během pár vteřin byla HAPPY OLDTIME tak daleko, že ji jen pomocí agregátu nemohl dohonit.

Mohl však minivysílačkou zavolat Dubaka Orphona a požádat ho, aby se vrátil.

Vtom si vzpomněl na kapitánova slova: „Můžu nám jenom držet palce, aby špitoky ještě vydržely, jinak nám při obtížnějších manévrech může upadnout horní kupole.“

Bysiphère se kousl do spodního rtu.

Orphon by se bez pochyby okamžitě vrátil, kdyby se dozvěděl, co se mu stalo. Jenže nejméně jeden Špitok v horní kupoli byl mimo provoz. Při záchranném manévru' tedy mohlo kdykoli dojít ke katastrofě.

Bysiphère se roztrásl. Kdyby se nechal zachránit, mohlo jít všechno dobře, ale také mohl způsobit smrt tisíců lidí.

Čím déle přemýšlel, tím víc se HAPPY OLDTIME vzdalovala.

Nakonec si řekl, že volat o pomoc už nemá žádný smysl. „Vega!" řekl Dubak Orphon a ukázal na panoramatickou obrazovku.

Necítil úlevu, že do soustavy doletěl. Vždyť ani s jistotou nevěděl, jestli tu bude moci vysadit pasažéry. Lokátory ukazovaly, že v sektoru hlídkuje množství lodí. Byly to jednotky patřící k flotilovému svazu generála Isigonise.

Orphon pohlédl na hodinky. Armond Bysiphere odešel z můstku před dvěmi hodinami. Už bylo načase, aby se hlásil zpátky.

„Špitoky pořád ještě zlobí, kapitáne," řekl P'Ahntrock, jako by uhodl, nač myslí. „Možná se Bysiphere nedostal až nahoru."

Orphon pokrčil rameny. Musel se chovat zcela lhostejně, nechtěl-li, aby se posádka nervově zhroutila. V duchu si přisahal, že tohle je jeho poslední let v době krize. Teprve až v galaxii znovu zavládne mír, bude ochoten s HAPPY OLDTIME opět odstartovat.

Pomyslel na řadu lidí na palubě své lodi. Bylo dobře, že se vztekali, protože hněv je udrží při životě.

„Někdo by se měl po Bysipherovi podívat," řekl.

„Koho tam chcete poslat?" podivil se P'Ahntrock.

Orphon se usmál.

„Možná půjdu sám," řekl.

„Zaměření, pane!" zvolal mladý muž za kontrolním pultem.

„Lod' z flotily!" radoval se P'Ahntrock.

„Přijímáme radiosignály, kapitáne!" vykřikl Shaelroum, radista HAPPY OLDTIME. Pak svařil čelo. „Varují nás před Dolany," dodal. „Přitom není široko daleko žádný vidět;"

Orphon přikývl a natáhl si nohy před sebe. Myslel na to, že jeho loď nemá ani jediné impulsní, natož transformační dělo.

"Pomalu byste se měl naučit rozlišovat odkud přicházejí radiogramy," řekl Shaelroumoví. „Varování, které jsme právě obdrželi, pochází z ještě hodně vzdálené pozemské lodi."

Shaelroum vstal a ukázal na obrazovku.

„A tohle?“ zeptal se udiveně. "Tohle je Dolan," pravil kapitán a zvuk Jeho hlasu vylučoval pochybnosti.

„Copak jsou slepí?!"

Čtyřhvězdičkový generál Pera Isigonis vyskočil a upřel zrak na obrazovku.

Velká nákladní loď, která se před pár minutami objevila v sektoru Vegy, byla stále ještě nebezpečně blízko Dolana.

Isigonis se obrátil k radistovi.

„Opakujte varování!" poručil mu. „Jejich kapitán by měl koukat co nejrychleji zmizet."

Radista poslušně začal vysílat, a generál se zhroutil do křesla.

Isigonis byl na palubě ultrabitevní lodi PASOLI, kterou měl k dispozici od zničení své bývalé vlajkové lodi. Před dvanácti dny ještě disponoval více než dvěma tisíci jednotkami, ale mezitím zničili útočící Dolanové přes dvě stovky pozemských lodí.

Před několika dny Isigonise informovali o akci specialisty USO Vita Batabana, kterou provedl spolu s plophoským podpíukovníkem Haikerem Lastronern. Batabano zabránil útoku Akonanů na Solární impérium a postaral se o to, aby se aktivoval Akonany postavený časový transponder v oblasti Modré soustavy. Dvojkondiční však útočili na koloniální planety a pozemské lodi stejně jako předtím. Buď byli Strážci Času dost mocní, aby mohli bojovat proti Akonu a Teře současně, nebo ještě proti Akonanům nic nepodnikli. Protože v průběhu časového experimentu vznikla z jedné sluneční soustavy nova, nebylo pochyb, že Dvojkondiční transponder zaměřili.

Isigonis si tiše povzdechl. Možná se za pár dní všechno změní. Několik dní ještě soustavu se zbývajícími loděmi udrží.

„Pane, podívejte se!"

Něčí hlas vytrhl generála z myšlenek. Rychle pohlédl na obrazovku.

Dolan zahájil palbu na nákladní loď.

Isigonis stiskl rty. Jeho lodě byly příliš daleko, než aby mohly zasáhnout. Trhl sebou, když nákladní loď explodovala. .

„Prohledáme vesmír, jestli to někdo přežil," přikázal po chvíli.

„Nemyslím si sice, že někoho najdeme, ale v každém případě bychom to měli zkusit."

Dubak Orphon měl dvě možnosti, jak zemřít: mohl čekat, až Dolan zahájí palbu, nebo se mohl šíleným zrychlením pokusit o útěk.

HAPPY OLDTIME únikový manévr nevydrží, to věděl.

Podíval se na P' Ahntrocka, který seděl před kontrolním pultem s otevřenými ústy.

„Co uděláme, kapitáne?"

„Bojím se, že jsme došli na konec naší cesty," odpověděl s mrazivým klidem Orphon. „V každém případě se pokusíme uprchnout."

Než však stačil cokoli udělat, zahájil na ně Dolan palbu.

Dubak Orphon viděl, jak se k němu řítí obrovský sloup bílého ohně. Poslední, co cítil, byl nesmírný vztek nad vlastní bezmocí.

Dr. Armond Bysiphere sledoval konec HAPPY OLDTIME ze vzdálenosti 170 000 mil. Velká loď vzplála a na chvíli se zdálo, že v soustavě Vega září dvě slunce.

Bysiphere se klidně vznášel vesmírem. Napůl v bezvědomí zapnul vysílačku na trvalý impuls.

Zemřelo víc než sto tisíc lidí.

„Ne," zamumlal. „To nemůže být pravda."

A přece věděl, že vše, co viděl, byla skutečnost.

Ve srovnání se zánikem HAPPY OLDTIME se mu jeho vlastní osud nezdál důležitý. Bylo mu jedno, jestli se udusí nebo se zřítí do slunce. Utrpěl šok, z něhož se vzpamatovával jen velice pomalu.

O půl hodiny později začal kyslíkový

agregát pracovat nepravidelně. Bysiphere se o to nestaral. Po

chvíli ztratil vědomí.

Tak ho našli muži z PASOU. Bylo v něm ještě dost života, aby ho zachránili.

2.

Prudce se probрал z bezvědomí a začal křičet. Cítil, jak mu někdo v uklidňujícím gestu položil ruku na čelo. Pak mu k paži přitiskli injekční pistoli. Zatímco mu do žil proudil ztišující roztok, otevřel oči a udiveně se rozhlížel po svém okolí.

„Doktore Armonde Bysiphere," řekl hluboký mužský hlas. „Je to opravdu zázrak, že jste ještě naživu."

Bysiphere otočil hlavu a spatřil vysokého širokoramenného muže stojícího vedle jeho lůžka. Viděl kdysi jeho fotografii, ale nemohl si vybavit, kdo to je.

Sedovlasý muž k němu natáhl ruku.

„Jmenuji se Isigonis," řekl. „Velím pozemským jednotkám tady v sektoru Vega. Našli jsme vás, když už jste byl kvůli nedostatku kyslíku v bezvědomí. Bez vaší vysílačky by se nám to nikdy nepodařilo. Jak je možné, že jste katastrofu přežil?"

„Naštěstí jsem měl nehodu," odpověděl Bysiphere ironicky.

„Vystoupil jsem do volného vesmíru, abych vyměnil nástavce špitokových cívek, a ztratil jsem spojení s lodí." Odvrátil se.

„Přál bych si, abyste mě nenašli."

„Utrpěl jste šok," odvětil generál klid-

»Copak jsou slepí?!" Čtyřhvězdičkový generál Pera Isigonis vyskočil a upřel zrak na obrazovku.

á nákladní loď, která se před pár mi objevila v sektoru Vegy, byla stále ještě nebezpečně blízko Dolana. Isigonis se obrátil k radistovi. "Opakujte varování!" poručil mu. „Jejich kapitán by měl koukat co nejrychleji zmizet.

Radista poslušně začal vysílat, a generál se zhroutil do křesla. Isigonis byl na Palubě ultrabitevní lodi PASOU, kterou měl k dispozici od zničení své bývalé vlajkové IO(lj. před dvanácti dny ještě disponoval více než dvěma tisíci jednotkami, ale

mezitím zničili útočící Dolanové přes stovky pozemských lodí. několika dny Isigonise informo-

ně. „To přejde. Kolik členů posádky bylo na palubě vaši lodi?“

„Třicet šest," řekl Bysiphère. „A sto tisíc pasažérů."

Generálův výraz se změnil.

„Takže to byla HAPPY OLDTIME," pronesl tiše. „Informovali mě, že přiletí. Ztracení Dolanové! Ti ztracení Dolanové!"

Otočil se a vyšel z místnosti.

I přes uklidňující injekce nemohl Bysiphère spát. Před očima stále viděl Dubaka Orphona.

Patnáct minut po generálově odchodu se objevil muž v bílém plášti.

„Jsem doktor Godiva," představil se. „Překvapuje mě, že jste vzhůru."

Bysiphère nedopověděl.

„Tělesné jste zcela zdrav," pokračoval lékař klidně.

„Pochopitelně jste ale utrpěl šok, jehož následky budou doznívat několik dní."

„Přineste, mi moje šaty," požadoval Bysiphère. „Nebudu tu jen tak ležet!"

Lékař ukázal na skříň u stěny.

„Najdete tam všechno, co potřebujete..."

Přerušil ho jakot výstražných sirén.

„Co to znamená?" zeptal se Bysiphère, když sirény zmlkly.

„Nejspíš Dolanové," odpověděl dr. Godiva. „Pořád útočí."

Bysiphère přehodil nohy přes pelest.

i, „Jdu na můstek," prohlásil rozhodně. „Chci vidět, jak se bojuje s Dolany."

„Vím, co vás žene,-' řekl dr. Godiva tlumeně. „Nesmíte však připustit, aby nenávist a hořkost byly nejsilnějšími hnacími motory ve vašem životě."

Bysiphère vstal a beze slova šel ke skříni. Zatímco se oblékal, rozezněly se sirény podruhé.

Dr. Godiva si povzdechl.

„Protože si ode mně očividně nedáte poradit, můžete teď nespíš jít," řekl.

„Ano, doktore," souhlasil Bysiphere.

Dooblékl se a vyšel ven. Ve tváři měl odhodlaný výraz a oči mu plály. Nevnímal, že střídavě otevírá a zatíná pěsti, když se řítí k nejbližší antigravové šachtě, aby se dostal na můstek.

„Jsou dva," řekl Pera Isigonis, když Bysiphere vešel. Ukázal na obrazovku. „Vlevo vidíte Dolana, který zničil HAPPY OLDTIME. Ten vpravo se v sektoru objevil teprve před několika minutami."

Bysipherovi vyschlo v ústech.

„Téměř jsme je obklíčili," pokračoval generál. „Snad nedostanou posily."

„Nač ještě čekáte?" vyhrkl Bysiphere. „Zaútočte!"

„Jsem zodpovědný za všechny muže na palubách mně podřízených lodí," řekl Isigonis klidně. „Předčasný útok by mohl stát životy stovky mužů."

„Odpusťte," zamumlal Bysiphere zahanbeně. „Já..."

„To je v pořádku!" zabručel generál. „Rozumím vám, doktore. Jenže dostat Dolana není tak snadné."

Vtom se stalo něco zcela neočekávaného.

Druhý Dolan se přiblížil k prvnímu, který zničil HAPPY OLDTIME - a pak z něj vyšlehl sloup ohně.

Bysiphere zíral na obrazovku oněmělý překvapením. Útok Dolana na jeho spojence přišel tak neočekávaně, že nikdo v PASOLI nevěděl, co by k tomu řekl.

První se vzpamatoval Pera Isigonis.

„Všem jednotkám!" zařval. „Zatím nebudeme1 útočit. Všechny lodě se drží na dosavadních pozicích." Rozhlédl se kolem a tiše dodal: „Kdybych to neviděl na vlastní oči, nevěřil bych tomu."

„Co si o tom myslíte?" ozval se první důstojník.

„Možná to byl omyl," nadhodil šéfinženýr PASOLI.

Isigonis zavrtěl hlavou.

„Kdyby se to stalo v boji, pak možná," řekl. „Jenže tady se

druhý Dolan úmyslně přiblížil k prvnímu a Dvojkonďiční na jeho palubě musel věďet, co dělá."

„Možná existují mezi Strážci času dvě různé strany," mĕnil palubní matematik.

„Vyloučeno," opáčil Isigonis. „Kdyby tomu tak bylo, museli bychom to zjistit už mnohem dřívě."

„Je to trik," slyšel Bysiphre promluvit sám sebe. „Chtějí nás vlákat do pasti."

Nastalo trapné mlčení. Hyperfyzik cítil, že ostatní mlčí jen z úcty k němu. Uvědomil si, že se opět nechal unést emocemi. V budoucnu bude muset vážit každé slovo.

Generál si odkašlal.

„Pro čin Dvoj konďičního musí existovat nějaký motiv," pronesl pomalu. „Jestli

mezi sebou Dvojkonďiční bojují, může nám to být jen vhod.

Musíme zjistit, proč to dělají. Možná bychom mohli nějak přispět k tomu, aby byly takovéhle incidenty častější."

Ozval se hlavní radista PASOLI.

„Pane, Dolan se s námi snaží spojit."

Isigonis se zamračil. Naklonil se a stiskl několik tlačítek. Tři obrazovky se rozzářily.

Vzápětí se na nich objevil obrovitý Dvojkonďiční.

„Strážce Času!" zvolal radista.

„Něco po nás chce," konstatoval generál Isigonis lakonicky.

A pak se to stalo.

Dvojkonďiční se otočil v křesle. Několik mužů záúpělo.

V zádech Halut'anům podobné bytosti, tam, kde normálně spočíval symbiont, zela strašlivá krvavá rána.

3.

Solární maršál Reginald Bull, zástupce Prvního administrátora, seděl za psacím stolem a sledoval malou obrazovku. Viděl, jak na osmé platformě OLD MANA přistává člun. Na jeho palubě bylo sto uprchlíků, jejichž vzdělání je opravňovalo pracovat na

vesmírných lodích. Většina kolonistů byli farmáři, geologové a stavaři. V Solární flotile byli nepoužitelní, protože nikdo neměl čas je vyškolit.

Obří robot OLD MAN připomínal Bullymu včelí úl. Neustále na něm přistávaly a opět vzlétaly lodě. Stovky techniků na platformách instalovali do vesmírných plavidel přístroje FpF, „Sluneční soustava může přijímat pouze vyškolené uprchlíky," prohlásil Julian Tifflor, stojící před velkou hvězdnou mapou vedle dveří. „Všechny ostatní musíme posílat 'do zatím bezpečných systémů.'"

„Nevím, jak ten příliv uprchlíků zvládnem," řekl Bull ztěžka. „Čím víc lidí míří do Sluneční soustavy, tím bezbrannější jsou kolonie. Organizace je stále obtížnější. Ze Země neustále přicházejí zprávy o demonstracích. Kolonisti si myslí, že se o ně dost nestaráme. Přitom máme problémů nad hlavu."

„Sliboval jsi si od Batabanovy akce víc," míní Julian Tifflor.

„Proč nás Dvoj-kondiční nenechají být a nesoustředí se na akonské planety?"

„Možná tuší, jak je to doopravdy," řekl Heiko Anrath, jehož úkolem stále ještě bylo vystupovat na veřejnosti jako Perry Rhodan. „Anebo jsou prostě zvykli ničit časové zločince pěkně popořadě."

„Počkáme," navrhl Bull. „Od Batabanova návratu uplynulo teprve několik dní. Musíme vycházet z toho, že Dvojkondiční nejdřív zahájí vyšetřování, než zaútočí na Modrou soustavu." Zabzučel interkom. Solární maršál stiskl tlačítko.

„Bull," řekl. „Co se děje?"

„Podplukovník Densinger, pane!" ozval se rozčilený hlas.

„Mohl byste, prosím. přijít do sekce čtyři?"

„Proč?"

„Dvě stě techniků z Lephow zahájilo stávkou. Nechtějí se nalodit."

„A proč ne?"

„Chtějí zůstat pohromadě, pane," vysvětloval Densinger s

povzdech. „Víte, jak je právě u kolonistů z Lephow cit pro pospolitost silný.“

Bully zachmuřeně přikývl.

„To je mi známo," pravil. „Nemůžou ale od nás čekat, že dvě stě specialistů na generátory polí umístíme v jedny lodi, když na každý loď potřebujem nanejvýš jednoho takovýho odborníka.“

„Právě to se jirn snažím vysvětlit už aspoň půl hodiny, pane," řekl Densinger. „Co mám dělat? Násilím je přece nutit nemůžu.“

„Tak dobře," řekl Bully a vstal. „Postarám se o to.“

„Díky, pane.“

„Tady to máme," ozval se Anrath. „Takové je to pořád. Přitom máme na práci důležitější věci než se starat o mentalitu kolonistů z více než stovky různých světů.“

„Jdu do sekce čtyři," povzdechl si Bull. „Kdyby se stalo něco důležitého, dejte mi hned vědět. Čekám, že z Terranie bude volat Allan D. Mercant. Chce mě informovat o situaci na Zemi.“

Otevřel dveře, ale vtom znovu zabzučel interkom.

Tifflor k němu přistoupil a stiskl příjem.

„Sloárního maršála Bulla, prosím!" ozval se mužský hlas.

„Naléhavý hyper-hovor ze sektoru Vega. Chtěl by s vámi hovořit generál Pera Isigonis, pane.“

Tři muži si vyměnili významný pohled.

Bully se zhluboka nadechl.

„Rád bych věděl, co se zase teď děje," řekl. „Nedivil bych se, kdybychom ztratili Vegu..."

Kývl na Anratha a Tifflora.

„Pojďte se mnou, pánové," vyzval je. „Poslechneme si, co nám chce generál říct.“

Obraz byl chvílemi nezřetelný, ale dr. Bysiphere mohl jasně rozeznat, že se Dvojkondiční jen s obtížemi drží na svém místě.

„Nemá symbionta," řekl generál Isigonis. „Může to znamenat,

že není ovlivněný. Možná právě proto zaútočil na toho druhého Dolana."

„Vypadá, jako by umíral," řekl jeden z důstojníků. „Nikdo nemůže zůstat naživu s takovou ránou."

„Jestli opravdu umírá, musíme si s ním okamžitě promluvit," rozhodl Isigonis. „Sparksi, pošlete radiogram a oznamte mu, že mu děkujeme za jeho zásah. Řekněte mu, že bychom mu rádi pomohli ..."

Bysiphère sledoval, jak se Dvojkondiční neklidně pohnul. Bez svého symbionta se takřka nelišil od Halut'ana. Z rány na zádech mu vytékala světlá tekutina.

Náhle se z reproduktorů ozval burácivý hlas.

„Jsem... Tro Khon!" Obrovitá bytost očividně mluvila jen s největší námahou. „Podařilo -se mi odstranit symbionta. Dlouho... dlouho jsem s ním bojoval."

„Tro Khon!" vydechl Isigonis. „Už jsem toho o vás hodně slyšel. Jsem rád, že jste se dokázal osvobodit."

Z reproduktorů se ozval zvuk, připomínající výkřik bolesti.

„Jsem generál Pera Isigonis," pokračoval velitel PASOU.

„Můžete se mi svěřit. Okamžitě budu informovat zodpovědné činitele Solárního impéria,"

„Jsme z paraarzenálu Stráže času," vysvětloval Tro Khon.

„První vibrační moc probudila všechny ještě spící Strážce času a jejich Dolany."

Bysiphère potlačil zaklení. Pokud Tro Khon mluvil pravdu, muselo Solární impérium počítat s novým útokem několika tisíc Dolanů. proti takové přesile by byla Terra bezmocná.

„Musel... musel jsem uprchnout, když vešlo ve známost, že nade mnou můj symbiont ztratil kontrolu," pokračoval Tro Khon. „Možná mě pronásledují."

Bysiphère znal Tro Khonův příběh. Věděl, že Dvojkondiční se proti svému symbiontovi bouřil již při setkání s plukovníkem Redhorseem, podplukovníkem Camaronem Olekem a mutantem Takém Kakutou. Nyní se mu podařilo zbavit se trýznitele. Za

svou svobodu však možná zaplatí životem.

Čtyřhvězdičkový generál Isigonis vstal.

„Ztrácíme čas," prohlásil. „Spojím se se solárním maršálem Reginaldem Bullem. On musí rozhodnout, co uděláme. Můj návrh je dopravit Tro Khona i s jeho Dolanem do Sluneční soustavy."

„Počkejte ještě," zadržel ho Tro Khon. „To, co teď dělám, se neděje v zájmu vašeho lidu. Chci jen pomoci svým druhům, které symbionti zotročují."

Isigonis se drsně zasmál.

„Nezáleží mi na tom, proč jste k nám přeběhl," pravil.

„Důležité je jen to, že jste teď u nás."

„Tohle je nejlepší zpráva za celý tejdny, generále," prohlásil Reginald Bull do mikrofonu hyper vy sil áčky. „Musíme udělat vše, abychom Tro Khona zachránili. V nejhorším případě ho dokonce budem muset bránit proti jinejm Dolanům."

„Vidím to stejně, pane," souhlasil Isigonis. „Tro Khon nám může poskytnout neocenitelné informace. Už jen zpráva o probuzení spících Dvoj kondičních je pro nás nesmírně cenná." Julian Tifflor přistoupil k vysílačce.

„Generále, tady je Tifflor. Myslíte, že Tro Khon přečká let do Sluneční soustavy?"

„Je o tom přesvědčený."

„Dobře," přikývl Tifflor. „Chci, abyste s PASOU Dolana doprovázeli. Setkáme se na vnější straně oběžné dráhy Pluta. Přesné souřadnice ještě obdržíte. Přiletíme bitevním křižníkem WYO-MING."

„To je zatím vše, generále," dodal Bully. „Pospěšte si!"

Když spojení skončilo, podíval se na Anratha a Tifflora.

„Konečně pokrok!" pravil. „Doufal jsem, že se jednoho dne nějakýmu Dvojkondičnímu podaří zbavit se symbionta."

Všiml si, že Anrath ustaraně hledí k zemi.

„Co vás tíží, pane Anrathe?"

Rhodanův dvojník vzhlédl.

„Olek a Kakuta nás informovali, že v paraarzenálu spí deset tisíc Dolanů," řekl. „Vycházíme-li z toho, že nyní je v akci dva až tri tisíce Dolanů, musíme počítat s tím, že se počet našich protivníků v nejbližších dnech nejméně ztrojnásobí. Ptám se, jak máme odolat takové přesile."

Bully věděl, že Anrath má pravdu. Přesto doufal, že Solární impérium krizi překoná. Každou hodinou se zvyšoval počet lodí, vybavených přístroji FpF, o dvanáct.

Dosavadní útoky Dvoj kondičních Impériem otráslly. Země ztratila sto koloniálních světů. Miliony lidí zemřely. Byly zničeny celé svazy lodí.

Výsledek boje proti Strážcům času rozhodne o osudu celého lidstva.

„Máte nějaké rozkazy?" tázal se Julian Tiffloor.

„Ano, Tiffe! Všechny jednotky FpF se shromáždí na vnější straně oběžné dráhy Pluta a budou chránit místo našeho setkání s Tro Khonem proti eventuálním útočícím Dolanům."

„Mám někoho informovat?" chtěl vědět Heiko Anrath.

„To si vezmu na starost já sám," řekl Bull. „Promluví si teď s Mercantem."

„A co je s Halut'any?" ptal se Tiffloor.

„Právě jsem na ně myslel," přiznal Bull. „Obrátíme se na Pinara Alta a Hissa Rillose. Vyřídí to lip než my."

Reginald Bull se s Anrathem vrátil

k sobě do kanceláře, zatímco Tiffloor se věnoval nezbytným přípravám.

„Zdá se, že se Tro Khon obává pronásledování," řekl Heiko Anrath.

„Kam tím míříte?"

„Pronásledování Tro Khona by mohlo být totožné s velkoofenzivou proti Sluneční soustavě," mínil muž, který se zevnějškem nijak nelišil od Perryho Rho-dana.

Bully neodpověděl. Pohlédl na hvězdnou mapu u dveří. Byly tam zakresleny všechny pozemské základny. Trvalo celá

století, než se ze Solárního impéria stalo to, Čím nyní bylo. Ale to vše mohlo být ztraceno za pár dní.

4.

Vesmír byl plný lodí Solární flotily. Působily dojmem veliké moci - a přece byly jen nejistou ochranou proti eventuálním útočícím Dolanům.

„Tam vepředu je WYOMING," řekl Boysie, zástupce hlavního technika PASOLI, Armondu Bysipherovi.

Hyperfyzik, který od zániku HAPPY OLDTIME prakticky nespál, unaveně přikývl. Na smluveném místě se setkala Čtyři vesmírná tělesa: ultrabitevná loď PASOLI, bitevní křižník WYOMING, černá bojová loď Halut'anů Hissa Rillose a Pinara Alta a Tro Khonův Dolan.

Tro Khon se zdál být velmi slabý. Křečovitě se držel v křesle. !
'„Souhlasím, aby na palubu mého Dolana přišlo několik mužů a promluvili si se mnou," pravil ztěžka.

„Bude s vámi jednat solární maršál Bull osobně," oznámil mu generál Isigonis. „Doprovodí ho několik mužů."

„Ať s sebou rozhodně vezme Camarona Oleka," žádal Tro Khon.

„Byl jsme informován, že Olek patří k Bullově doprovodu."

Tro Khon se odmlčel. Jeho mohutným tělem občas projela křeč. Z rány na zádech mu stále ještě vytékala tekutina.

„Chtěl bych, aby přišel také někdo z vaší lodi," řekl po chvíli.

„Nebudu muset vysvětlovat všechno o našem setkání v sektoru Vega."

„Chápu," souhlasil generál. „Pošlu vám někoho z mých mužů." Otočil se v křesle.

Nemůže přece poslat mě, pomyslel si Bysiphore zděšeně. Ještě nepřekonal svou nenávist k Dvoj kondičním. Ani skutečnost, že by se Tro Khon mohl stát spojencem Pozemšťanů, jeho postoj nezměnila.

„Nemůžu vám rozkazovat, doktore," řekl Isigonis jemně. „Ale

ptám se vás, chcete-li doprovodit státního maršála."-

Bysiphere pevně stiskl rty a zavrtěl hlavou.

„Nuže dobrá," mínil generál. „Rozumím vám. Pošlu některého z mých důstojníků."

„Ne!" slyšel se Bysiphere náhle zvolat. „Postarám se o to, generále."

Vypadalo to, že generála náhlá změna jeho rozhodnutí nikterak nepřekvapila. Přikývl.

„Vyzvedne vás člun z WYOMINGU, doktore. Vezměte si skafandr."

Bysiphere se kvapně odvrátil, neboť se bál, že by si generál mohl všimnout nerozhodnosti v jeho výrazu. Doufal, že na palubě Dolana nad sebou neztratí kontrolu. Musel hlavně myslet na to, že Dvojkonďiční jsou pouze otroky symbiontů a nemohou být za své činy voláni k odpovědnosti. Vysel z můstku. Jeden z techniků ho doprovodil k výpusti pro mužstvo. Oblékl si skafandr a předal technikovi všechny zbraně, které u sebe měl.

„Raději šije vezměte s sebou," radil mu kosmonaut. „Možná je na palubě Dolana budete potřebovat."

Bysiphere zavrtěl hlavou. Věděl, že vypadá jako blázen, ale bylo mu to jedno. Kdyby si vzal zbraň, upadl by možná do pokušení použít ji.

„Já bych bez zbraně nešel," mínil technik. „Podle mě se Dvojkonďičním nedá věřit."

Bysiphere na to nereagoval. „Otevřete mi komoru!" řekl ostře. Technik se podíval na obrazovku. „Člun z WYOMINGU tu ještě není," namítl.

„Počkám venku," prohlásil Bysiphere. „Bude tu každou chvíli." Kosmonaut pokrčil rameny a otevřel. Bysiphere si zaklapl přilbu a kývl mu na rozloučenou. Byl rád, když se ocitl sám v komoře.

Hvězdy chladně zářily a připadaly mu nekonečně daleko.

Pokusil se pojmenovat jednotlivá souhvězdí. Pak se objevil

člun z WYOMINGU.

„Doktore Bysiphere!" ozvalo se mu ve sluchátkách. „Jsme rádi, že jste všechno ve zdraví přežil."

„Díky, pane," odpověděl. Poznal hlas Reginalda Bulla.

„Už jsme o vaši záchraně informovali dr. Waringera," pokračoval Bull. „Souhlasí s tím, že zatím zůstanete s náma."

Bysiphere neodpověděl. Byl by se rád vrátil na Last Hope.

Waringer se bojiště nevzdával ochotně.

Člun zastavil před výpustí PASOLI a Bysiphere nastoupil.

Reginald Bull ho přivítal.

„Vím, že jste toho hodně prodělal, doktore," řekl. „Vaše zážitky vás jistě posílily v odhodlání vyřadit Strážce času ze hry."

„Ano," potvrdil Bysiphere pevně. „Budu-li moci jakkoli přispět ke zničení našeho protivníka, udělám to rád."

Bully se otočil a ukázal na ostatní muže vjetu.

„Solárního maršála Mercanta znáte," pravil. „Stejně tak i mutanty Fellmera Lloyda a Wuria Sengua. A tohle je Camaron Olek."

Bysiphere si se všemi potřásl rukou. Oba mutanti se tvářili, jako by vůbec o nic nešlo. Totéž platilo i pro Allana D.

Mercanta a Bullyho. Pouze Camaron Olek byl zřejmě nervózní.

Bysiphere si snažil vybavit, co o něm ví. Tenhle muž žil jako vykonavatel na palubě Dolana. Dlouhou dobu byl členem Tro Khonova společenství. Bylo tedy pochopitelné, že se setkání s Dvojkondičním nemůže dočkat.

„Později budeme potřebovat zprávu o HAPPY OLDTIME a jejím kapitánovi," řekl Allan D. Mercant, když mu Bysiphere podal ruku. „Je možné, že obžalujeme společnost Dubaka Orphona."

„Velitel HAPPY OLDTIME se ničím neprovinil," nesouhlasil .hyperfyzik. „On,.." Nedomluvil, neboť pochopil, že nyní není ta pravá doba.

Bull mu položil ruku na rameno.

„Netrapte se, e tím," pravil s porozuměním. „Ted jde o to, abychom se dohodli s Tro Khonern. V každém případě od něj můžeme získat důležité informace."

„Kde. jsou Halut'ané?" napadlo Bysiphera. „Myslel jsem, že půjdou na palubu Dolana s námi."

Bully ukázal na obrazovku.

„Rillos a Alto jsou už na cestě ve své lodi," vysvětlil. „Čekaj na nás v Dolanově bezprostřední blízkosti." Pohledem sklouzl k Bysipherově opasku. „Jak vidím, nejste ozbrojenej." . „Myslíte, zeje to třeba, pane?"

Solární maršál pokrčil rameny a usadil se na místě pilota. Jet se dal do pohybu.

Na další obrazovce Bysiphere spatřil Tro Khona. Dvojkondiční se nehýbal.

„Je zcela vyčerpaný," řekl Mercant, který sledoval jeho pohled. „Doufáme, že mu Rillos a Alto dokáží pomoci. Je možné, že mají léky, které ho znovu postaví na nohy. Jsou koneckonců druhově příbuzní."

Spáče jet doletěl k Dolanovi. Nad nimi se Vznášela černá halutská loď.

Bull se vysílačkou spojil s Tro Khonem.

Chvilí trvalo, než Dvojkondiční namáhavě zvedl hlavu.

„Jsme připraveni přijít na palubu vašeho Dolana," oznámil mu Bull. „Je nás osm - šest Pozemšťanů a dva Halut'ané."

„Souhlasím," vypravil ze sebe Tro Khon. „Pospěšte si."

„Jak se dostaneme do Dolana?"

„Opusťte své lodě a vydejte se ve skafandrech na..."Tro Khonův hlas nebylo téměř slyšet. „...na Dolanův povrch. Všechno ostatní ... můžete přenechat mně."

„Zepete se ho, jsou-li na palubě Dolana střelci vyzbrojení dimotransmety," řekl Olek.

Bully to Dvoj kondičnímu zopakoval.

„Jsem sám," odpověděl Tro Khon. „Nemusíte se bát o svou bezpečnost."

Reginald Bull si zaklapl přilbu. Na obrazovce bylo vidět, že oba Halut'ané už opustili loď a snášeli se k Dolanovu povrchu. Bysiphere šel s Mercantem k výpusti. Cítil, že má vlhké dlaně. Přinutil se nemyslet na HAPPY OLDTIME. Dvojkondiční, kterého za chvíli uvidí, zničil vrahy Dubaka Orphona. Svědčilo to o tom, že se chce stát spojencem Pozemšťanů.

Spolu s Mercantem vystoupil z jetu. Bully a mutanti letěli před nimi. Olek byl poslední. Dolan vyplňoval téměř celé zorné pole,

Halut'ané už přistáli a mávali na ostatní.

„Přistaneme vedle nich," přikázal Bull. „Dál už to bude na Dvojkondičním."

Ještě se můžeš vrátit.'ozval se Bysipherův vnitřní hlas.

Nechtělo se mu se Dolana vůbec dotknout. Přesto letěl dál a nakonec přistál vedle obou Halut'anů.

„Co teď?" zeptal se Mercant. „Wuriu, vidíte dovnitř Dolana?"

„Ano," řekl Sengu. „Vidím pár úzkých chodeb a pár místností. Všechno opuštěné."

„A co vy, Lloyde?" zeptal se Bully druhého mutanta. „Vnímáte myšlenkové impulsy?"

„Nikoho necítím," potřásl hlavou telepat. „Tro Khon mluvil pravdu, když tvrdil, že je na palubě sám."

„Nezbývá tedy než čekat," mínil Bully klidně.

Bysiphere si přál být tak klidný jako ostatní. Náhle se mu zdálo, že se pod jeho nohama něco pohnulo. Uskočil stranou a zíral pod sebe. Během pár vteřin se mezi ním a Mercantem objevila spára, která se rychle zvětšovala.

„Vchod," řekl Reginald Bull.

Čekali, až bude otvor dost velký, aby jím prošli i Halut'ané.

Pak postupně vlezli dovnitř.

Když se Bysiphere ohlédl, viděl, že se otvor za nimi opět uzavřel. Ostatní si toho všimli také, ale zřejmě jim to nedělalo starosti. Zato Bysiphere byl přesvědčený, že se za nimi zavřela past.

Cestou na můstek nepotkali ani strážné, ani jiné živé bytosti. Vedl je robot Dvojkondičního, který působil mírumilovně. Když konečně dorazili na místo, zjistili, že Tro Khon leží na zemi před svým křeslem a nehýbá se.

Je mrtvý! pomyslel si Bysiphere. A kupodivu pocítil úlevu. Pozemšťané Dvojkondičního rychle obstoupili. Rána v zádech se táhla odjed-, noho ramene ke druhému a byla velice hluboká.

„Prohlédněte ho," požádal Bully Halut'any. „Zjistěte, jestli je ještě naživu."

Minulo deset minut a nikdo nepromluvil. Nakonec Alto s Rillosem obrátili Dvojkondičního, ležícího dosud na boku, na břicho.

„Ještě žije," prohlásil Rillos nakonec.

„Dokážete ho dostat do takovýho stavu, aby s náma mohl mluvit?" chtěl vědět Bully.

Rillos odpověděl vyhýbavě: „Než Tro Khon odtrhl svého symbionta, muselo se symbiontovi podařit napumpovat mu do žil nějaký jed," prohlásil.

„Pravděpodobně jde o bezpečnostní opatření," mínil Mercant.

„Chce-li se Dvojkondiční osvobodit z otroctví, je prostě otráven."

„Ten jed by působil i na naše těla, známe ho," ozval se Rillos.

„To může být náhoda," pravil Bully.

„V žádném případě," opáčil Rillos klidně. „Tro Khonův metabolismus se od našeho neliší."

„Teď se tím nezaběvejte," řekl Bully rychle. „V tyhle chvíli jde o to, aby Tro Khon promluvil."

„Vy to nechápete," nedal se odradit Rillos. „Snažím se vám vysvětlit, že Dvoj-

kondiční a Halut'ané nejsou jen příbuzní, my máme naprosto stejná těla."

Bysiphere si dovedl představit, jak se asi oba Halut'ané nyní cítí. Muselo jim být jako člověku, který najednou zjistil, že

hledaný vrah je jeho vlastní bratr.

Rillos dramatickým gestem ukázal na Dvojkondičního.

„Jsou jen dvě možnosti," řekl. „Bud' jsou Dvojkondiční Haluťané, a nebo patříme všichni k jednomu národu, o jehož existenci Haluťané dosud nevěděli."

„Dovedu si představit, co to pro vás všechno musí znamenat," ozval se Bully. „Náš postoj k vám a vašim přátelům se však nijak nemění. Vás samotný musí zajímat řešení tyhle hádanky. Prosím vás proto, abyste ošetřili Tro Khona tak, abychom s ním mohli hovořit."

' „Nezemře," pravil PinarAlto, stále ještě skloněný nad Dvojkondičním. „Máme prostředek, který ruší účinky jedu."

„Dohodli jsme se, že ho necháme umřít," protestoval Rillos.

„Ne," opáčil Alto. „Když umře, vezme si své tajemství s sebou. Pozemšťané mají pravdu. Musíme s ním mluvit."

„Měli bychom ho nechat umřít, Altosi," namítal Rillos a použil přitom přátelské formy oslovení, mezi Haluťany běžné.

Alto neurčitě zabručel. Bysiphre pochopil, že se Haluťané instinktivně bojí dozvědět něco, co by mohlo mít pro jejich národ závažné důsledky. Jen proto nechtěl Rillos zraněnému pomoci. 1 Hisso Rillos se díval, jak jeho druh ošetřuje Tro Khona. nakonec se přemohl a šel

mu pomoci. Bysiphre slyšel, jak si Reginald Bull oddechl. Minulo asi dvacet minut.

„Myslím, že přichází k sobě," řekl pak Camaron Olek.

Rillos a Alto Tro Khona zvedli a odtáhli ho k jeho křeslu.

Bysiphre sledoval, jak Dvojkondiční pohnul pažemi. Když ho usadili do křesla, probral se úplně.

Velkýma očima se nechápavě rozhlížel kolem. Náhle si sáhl na záda. Haluťané mu tam upevnili obvaz. Tro Khon zasténal, když se ho dotkl.

„Teď jste na řadě vy, Oleku," zašeptal Bully. „Víte, co je ve hře. Promluvte s ním."

„Jste dost silný, abyste se mnou mohl hovořit?" zeptal s:e

Camaron Olek.

„Můžu mluvit," odvětil Dvojkondiční.

„Jsme rádi, že se vám podařilo zbavit se symbionta," řekl Olek.

„Teď existuje možnost, že vám dokážeme naši nevinu. Přinesli jsme materiál, kterým vám můžeme dokázat, že jsme se nikdy nedopustili časového zločinu ve vlastním slova smyslu,"

Když Tro Khon neodpovídal, Camaron Olek pokračoval:

„Zničil jste v sektoru Vega Dolana, který krátce předtím zaútočil na naši loď a zničil jí. Jednoznačnější důkaz změny vašeho postoje jste nám nemohl dát."

„Nedoceňujete situaci," opáčil Tro Khon. Mluvil pomalu, ale zřetelně. „Nezničil jsem toho Dolana, abych vám něco dokázal, nebo abych pomstil zničení vaší lodi. Jen jsem předešel jiného Dvojkon-

dičního. O chvíli později by se byl dozvěděl, že jsem zabil svého symbionta. A pak by zaútočil on na mě."

Olek znejistěl. Muži na můstku na sebe zaraženě pohlédli.

Tohle byla zcela nová situace. Tro Khon jednal ve svém vlastním zájmu, a z představy, že by se měl stát spojencem Terry, byl všechno jiné, jen ne nadšený.

Bully dal Olekovi znamení, aby pokračoval.

„Nemůžete se už vrátit ke Strážcům času, protože by vás okamžitě zabili. Jeden krok už jste udělal. Proč váháte udělat i ten rozhodující a podpořit nás?"

„Jsem ničitel starých pořádků," zamumlal Tro Khon.

„Co to znamená?" otázal se Olek okamžitě. „Vyjádřete se jasněji."

„Nevím," řekl Tro Khon nevrle. „Všechno, co vím, je, že jsem zrádce."

Bully se postavil vedle Oleka.

„Osvobodit se z otroctví není zrada," pravil.

„Osvobodil jsem se, to je pravda," souhlasil Dvojkondiční. „A tím jsem zároveň ohrozil starý pořádek, což musí dříve nebo později vést k mé smrti."

„To všechno jsou jen domněnky," namítl Mercant. „Je přece jasné, že tenhle strach zakotvili do vašeho podvědomí pro případ, že byste ztratil symbionta."

„Mohlo by to tak být," připustil Tro Khon.

„Takhle se dál nedostaneme," prohlásil Allan D. Mercant.

„Navrhuji, abychom Tro Khonovi ukázali naše materiály. Ať se na jejich základě ujistí, že nás Strážci času pronásledují bezdůvodně."

„Tro Khone, zaměřili Strážci času časový experiment Akonanů?"

„Ano," odpověděl Dvojkondiční. „Mezitím jsem pochopil, že Akonané chtěli lidstvu ublížit. Nějak se vám podařilo hru obrátit."

„Hm!" udělal Bully zamyšleně. „Jsou všichni Strážci času informováni v tomhle rozsahu?"

„O tom pochybuji. Ostatní vědí jen to, že v oblasti akonské říše proběhl časový experiment."

„A kdy Strážci času zaútočej na Modrou soustavu?" zeptal se Bully.

„To závisí na rozkazu První vibrační moci."

„A to je kdo?"

Mlčení.

Bysiphere byl přesvědčený, že Tro Khon by na tuto otázku nedopověděl ani tehdy, kdyby mohl.

Allan D. Mercant a Fellmer Lloyd vybalili přinesený obrazový a filmový materiál.

„Pochopitelně máte možnost ověřit si pravost všech našich podkladů," řekl Tro Khonovi Bully. „Necháme vám na to dost času."

„My Halut'ané se zaručujeme za to, že Pozemšťané žádný časový zločin nespáchali," ozval se Hisso Rillos.

„Začněte," vyzval je Tro Khon netrpělivě. „Bojím se, že se tu brzy objeví tolik Dolanů, že nám nezbude čas na mluvení."

Allan D. Mercant před ním rozprostřel

všechny zprávy a fotografie. Dvojkondiční je pozorně studoval. „Kdo jsou ti Mistři ostrovů, o nichž se tady pořád píše?" zeptal se nakonec.

Bully mu to vysvětlil.

„Mistři ostrovů neustále podnikali cesty časem, pokud ty podklady mluví pravdu," podivil se Tro Khon.

„Správně," potvrdil Bully.

„To zní nepravděpodobně. Takové experimenty bychom zaměřili."

S touto námitkou Bysiphre počítal.

„Mistři ostrovů měli k dispozici neuvěřitelné technické prostředky," vysvětloval Allan D. Mercant. „Například multiplikátor. Proč by nemohli cestovat časem tajně? Dokázali nějak neutralizovat energii uvolněnou při časovém skoku, takže nemohli být nikdy zaměřeni."

Tro Khon mlčel a uvažoval. Po chvíli ukázal na kazety.

„Rád bych se teď podíval na filmy," řekl.

Bysiphre slyšel, jak si Reginald Bull tiše povzdechl. Nikdo z nich nečekal, že získat Dvoj kondičního na stranu Terry bude tak těžké.

Dr. Armond Bysiphre se nevěřícně podíval na hodinky. Byli na Dolanově palubě už sedm a půl hodiny! Před Tro Khonem se vršily hory materiálu. Promítli mu sedm filmů. Tro Khon si klidně vyslechl Mercantův a Bullyho- komentář.

Allan D. Mercant vrhl na své společníky rezignovaný pohled.

„Teď víte, jak to vypadá ve skutečnosti," řekl Dvojkondičnímu Bully. „Teď je na vás, jak se k nám budete v budoucnu chovat."

„Do značné míry jste mě přesvědčili," pravil Tro Khon.

„NaTeře nejsou časoví zločinci. Přeceňujete však mé možnosti. Nepomůže, když se spojím se svými druhy, abych jim vše vysvětlil, neboť jsou stále v moci symbiontů."

„Nepožadujeme po vás nemožný," opáčil Bully. „Vše, co od vás v tyhle chvíli čekáme, jsou informace o Strážcích času."

Každá maličkost může bejt důležitá."

„Dozvíte se všechno, co vím," sliboval Tro Khon.

„Potřebuje si odpočinout, pane," vmísil se Camaron Olek. „Je vyčerpaný."

„Ne, nechci se teď šetřit," odmítl Tro Khon. „Uvědomte si, že každou chvíli může přijít útok."

Pinar Alto se protáhl mezi Pozemšťany a zůstal stát vedle Dvojkondičního.

„Především nás zajímá, odkud pocházíte," pravil. „Rillos a já si myslíme, že Haluťané a Dvojkondiční musí mít společný původ." -

„Znám jen Říši vzniku," vysvětlil Tro Khon. „Odtamtud pocházím, ale nemůžu se tam vrátit, protože je uzavřená."

„Říše vzniku," opakoval Rillos. „To musí být pravlast našeho národa. Proč je uzavřená?"

„Předpokládám, že Říše vzniku je zajištěna smrtící parapastí," řekl Strážce času. „Možná jde ale o obrovský energetický štít. V každém případě je pro mě nemožné dostat se tam živý."

„Ale přišel jste odtamtud," namítl Bully. „Takže tam musí bejt Život."

„Nepamatuji se," tvrdil Tro Khon a Bysiphre si byl jistý, že mluví pravdu. „Všechno leží tak daleko v minulosti, že o tom mám jen vágní představu. Přesně znám jen prostorové souřadnice Říše vzniku."

„Dejte nám je, prosím," ozval se Mercant.

Tro Khon uvedl několik čísel. Mercant je zaznamenal a podal Olekovi.

„Vy jste naše navigátorské eso," řekl. „Myslíte, že s nimi něco dokážete?"

„Bez pozitroniky ne," odvětil Olek.

„Dobrá," pravil Mercant. „Tady vás momentálně nebudeme potřebovat. Uvědomím generála Isigonise, aby pro vás poslal. Na palubě PASOLI budete mít k dispozici potřebnou pozitroniku. Pokuste se zjistit, kde Říše vzniku leží."

„Přicházejí z Říše vzniku ještě další Dvojkondiční?" chtěl vědět Bully, když Olek opustil centrálu.

„Nevím," řekl Tro Khon. „Nemáme mezi sebou prakticky žádný kontakt. Spal jsem se svým Dolanem na ledové planetě ve Velkých Magellanových mračnech, dokud mě nevzbudil poplach. Ale to už víte."

Čím déle s Tro Khonem hovořili, tím byl Bysiphere přesvědčenější, že se od něj nic užitečného nedozvědí. Většinu podrobností o Strážcích času už věděli. Jakmile přišla řeč na První vibrační moc nebo na tajuplnou Říši vzniku, ztratily Tro Khonovy údaje logiku a pravděpodobnost. Bully a Mercant však pokračovali

v rozhovoru. Hisso Rillos a Pinar Alto zjevně o Dvojkondičního ztratili zájem. Stáli na chodbě a radili se.

Po chvíli se vysílačkou ozval Camaron Olek.

„Zjistil jste něco?" zajímal se Bully.

Olek přikývl.

„Pokud Tro Khonovy údaje souhlasí, je Říše vzniku identická s kulovitou galaxií M-87 uvnitř mračna Virgo," řekl. „Tato galaxie je třicet milionů světelných let od naší." Slabě se usmál, protože věděl, že sama vzdálenost stačí, aby učinila Tro Khonovo sdělení pochybným. „O M-87 toho moc nevíme," pokračoval. „Naši astronomové zjistili pouze to, že září nevysvětlitelným modrým světlem."

„Díky, Oleku!" zvolal Bully.

Obrátil se k ostatním. „Třicet milionů světelných let!" řekl. „Je těžké uvěřit, že Dvojkondiční přišli odtamtud."

„Proč by Tro Khon mluvil zrovna o mračnu Virgo?" otázal se Arraond Bysiphere. „Musel mít přece nějaký důvod, proč nám dal právě souřadnice M-87."

Tro Khon vstal z křesla. Zapotácel se a musel se opřít o pult.

„Věděl jsem, že mi nebudete věřit," řekl. „Proto vám povím ještě něco: Perry Rhodan, legendární vůdce vašeho národa, se pravděpodobně zdržuje v Říši vzniku."

Jeho slova byla pro Pozemšťany doslova fyzickým úderem. Všechno, co Tro Khon dosud řekl, jeho poslední slova přebila. A on si byl této skutečnosti zřejmě velmi dobře vědom.

5.

„Ted' už vím, za jakých okolností Perry Rhodan zmizel," řekl Tro Khon. „Zprávy, které jsem od vás dostal, nenechávají místo pro pochybnosti."

Reginald Bull ho skoro neposlouchal. Cítil, jak se mu zrychluje tep. Uvědomil si, že se v minulých týdnech smířil s tím, že Prvního administrátora už nikdy nespatří. Nyní zase ožila naděje.

„Slyšel jste, Allane?" vyrazil ze sebe. „Perry žije, a Tro Khon si je jistě, že je v M-87!"

„To je totéž, jako by byl mrtvý," pravil Mercant temně.

„Naopak. Ted', když zřejmě víme, kde je, se k němu budeme snažit ze všech sil dostat. Bude to pro nás znamenat dodatečnou zátěž, a my máme už takhle starostí dost."

Slova Solárního maršála byla tvrdá, avšak rozumná. Bully několikrát polkl. Jeho počáteční radost se změnila ve stísněnost.

„Jak si můžete bejt tak jistě?" zeptal se Tro Khona. Čekal, že Dvojkondiční ted' svou výpověď odvolá. „Nelze to snadno vysvětlit," odvětil Strážce Času. „Vzpomínáte si na události z ledna tohoto roku? Vlajková loď vaší flotily, CRESTIV, zaútočila spolu s jednou halutskou lodí na OLD MANA, na němž se zdržovalo Šest Dvoj kondičních se svými Dolany." 1 „Tu historku si můžete ušetřit," řekl Bully netrpělivě. „Už jsem ji slyšel víckrát než mi bylo milý."

„Dvojkondiční vytvořili kolem OLD

MANA paratronovou bublinu" pokračoval Tro Khon klidně

dál. „Když se CREST IV a loď Icho Tolota přiblížily,

Dvojkondiční bublinu rozšířili, takže zahalila obě útočící lodi."

Tro Khon rozpráhl všechny čtyři paže. „V normálním případě

by to obě lodi zničilo. Na palubě halutské lodi se však nacházela zapnutá paratronová zbraň. Energie vrhla halutskou loď proti CRESTU IV a obě lodi zmizely strukturní trhlinou v hyperprostoru. Prostě na sebe narazily dvě paratronové bubliny. Tento efekt nám není neznámý. Už několikrát vedl k tomu, že tělesa zahalená paratronovými bublinami byla vymrštěna do Říše vzniku, protože tato oblast je základním bodem pro energii vytvořenou dimenzotranzičními zařízeními. Jestliže se těleso octne v hyper-prostoru, vrátí se na místo, kde se nachází energie stejného druhu. Proto každé těleso, aby změnilo časoprostor, musí provést výměnu energie. Ale to není ani pro vás nic nového."

„Pomalu, pomalu," řekl Bully a přejel si rukou po Čele.

„Musím si na to všechno teprve zvyknout. Zaznamenal jste Tro Khonovy údaje, Allane?"

„Pochopitelně," odpověděl solární maršál. „Jsem si jistý, že Tro Khon mluví pravdu. Ale to nám nepomůže, protože stále platí, že Perry Rhodan je od nás třicet milionů světelných let daleko."

„Zní to možná hloupě," ozval se dr. Armond Bysiphère, „ale nemyslíte, že bychom stejný proces mohli vyvolat ještě jednou? Tro Khon sám řekl, že do Říše vzniku byla už několikrát vymrštěna různá tělesa. Proč se nepokusit zopakovat proces, jehož oběti se CRESTIV a Tolotova loď staly?"

Bysiphère čekal, že se ostatní nanejvýš shovívavě usmějí, ale když pohlédl na Bulla a Mercanía, pochopil, že se mu smát nebudou. A nejen to, uvědomil si vzápětí. Reginald Bull a jeho přátelé udělají všechno pro to, aby experiment úspěšně provedli.

6.

Ertrusan Rad Dorough, generál USO, s lítostí myslel na okamžik, kdy naposled opustil základnu na Quintě. Už dva roky minuly od doby, kdy odešel ze SWANEE RIVER a

vstoupil do hlavního štábu USO. Doroughova „chyba“ byla, že uměl příliš dobře organizovat. Kromě toho měl takřka fotografickou paměť. Admirál Osman Frent, který od Atlanova zmizení USO řídil, se Dorougha nehodlal vzdát, protože dvě věty vyměněné s generálem mu ušetřily dlouhé hodiny hledání v archivu.

Dorough si často pohrával s myšlenkou, že bude schválně dělat hlupáka, aby ho přeložili na palubu nějaké lodi USO.

Vzhledem ke svému vzdělání by měl velet celému svazu, nemluvě už o hodnosti. Místo aby seděl za kontrolním pultem ultrabitevní lodi, však vláčel spisy sem a tam, vedl nekonečné rozhovory a dělal stín admirálu Frentovi.

Tohle rozhodně není úkol pro dobrodruha, pomyslel si Rad Dorough, když ho

už potřetí toho dne volal bzučák do Frentovy kanceláře.

Pomalů vstal. Odvykl si dělat rychlé, ukvapené pohyby. Ani při spěšných úkolech na něm nebyl patrný neklid. Takové chování se většinou vyplatilo.

Vyšel z kanceláře. Dorough měřil skoro dva metry a černé vlasy mu spadaly až na záda. Byl štíhlý, ale pod uniformou se mu rýsovaly pevné svaly,

Bez klepání vstoupil do admirálovy místnosti. Patřilo to k jeho privilegiím. Dalším privilegiem bylo, že mohl, až do určitého stupně, rozhodovat samostatně.

Admirál Osman Frent, Epsalan vysoký i široký sto padesát centimetrů, seděl za psacím stolem a zíral na mapu před sebou. „Tady jsem, admirále,“ ozval se Dorough. Zastavil se před psacím stolem. Frent měl před sebou předpokládané pozice všech svazů USO. Dorough smutně pohlédl na spoustu červených škrťů. Co škrť, to ztracená loď.

„Jak to vypadá v sektoru Orion, generále?“ zeptal se Frent aniž vzhlédl.

„Jako všude, pane. Těch několik jednotek FpF, které máme, k rozhodující porážce Dvojkondičních nestačí. Neustále ztrácíme

lodě a kolonie."

„Hm!" Frent si odkašlal a mapu složil.

„Jak je postaráno o zásobování jednotek bojujících v sektoru Orion?"

Dorough se usmál.

„Skvěle, pane. Máme tam umístěnou jednu z moderních posbijských lodí. Je to BOX-13111. Tahle loď je schopná pět let zásobovat svaz třiceti ultrabitevních lodí všemi myslitelnými náhradními díly."

„Už jsem o ní slyšel," zamumlal Frent.

Na Doroughově čele se objevila vráska. Co mají znamenat ty tajuplné poznámky? Že by Frent něco plánoval? Proč ne-řekne, oč jde? Jistěže Frent věděl, že BOX-13111 je v sektoru Orion, jinak by se neptal na možnosti zásobování tamních jednotek.

„Stavba takových gigantů se v Solárním impériu bohužel už řadu let zanedbává," řekl Frent. „Specializovali jsme se na stavbu menších, údernějších lodí. Můžeme být rádi, že Posbiové jsou naši přátelé a ochotně se starají o zásobování flotily."

„Admirále, tohle všechno vím," nevydržel to Dorough. „Máte něco za lubem. ' Proč mi to neřeknete?"

„Myslíte, že by se lodě v sektoru Orion mohly bez BOXU-13111 obejít?" zeptal se Frent pomalu.

„Ne!"

„A proč ne?"

„Pane, máme tam více než Šest set lodí, co neustále bojují s Dolany. Jsou na BOX-13111 odkázané."

„Nebylo by možné poslat tam jinou posbijskou loď, třeba nějakou menší?"

„Kterou, pane? Víte, v jaké jsme situaci. Nemáme navíc ani jet, natož zásobovací loď."

Frent vstal.

„Přesto musíme BOX-13111 ze sektoru Orion stáhnout, generále."

„Pane!"

„Potřebuji tu loď pro neobvyklý experiment," vysvětloval Osman Frent. „Bohužel o té věci ještě nemohu hovořit - ani s vámi."

„Tak dobře," řekl Dorough. „Postarám se, abyste ji měl za dva týdny k dispozici. Do té doby se mi podaří poslat novou zásobovací loď."

„Pozítří," pravil Frent klidně. „Potřebuji BOX-13111 pozítří."

„Rozumím," odpověděl Dorough, který poznal, kdy mu nemůže odporovat. „Všechno zařídím, pane."

U dveří se ještě zastavil.

„Pořád ještě nemáme žádnou stopu po Atlanovi a Perrym Rhodanovi," řekl nazdařbůh.

Frent vzhlédl a svraštil čelo.

„Jak vás to napadlo zrovna teď, generále?" chtěl vědět.

„Jen jsem myslel..." Dorough nedomluvil.

„Nevím, proč ve své blízkosti trpím tak dotěrného člověka jako jste vy," prohlásil Frent otráveně. „A teď zmizte."

Rad Dorough potlačil úšklebek a vyšel ven. Byl si teď jistý, že stažení BOX-13111 ze sektoru Orion má co do činění se zmizením CRESTU IV. Z žádného jiného důvodu by Frent tak cennou loď neposlal z bojové oblasti pryč.

Dorough byl přesvědčený, že kromě Frenta je zasvěceno jen několik mužů: Reginald Bull, Julian Tífflor a Allan D.

Mercant, Snad ještě Heiko Anrath a pár specialistů.

„BOX-13111 je vybavený třiceti kompaktními kalupy k zásobování těžkých ultralodí. Každý z těchto kalupů má dosah více než milion světelných let, a jeho průměr činí šedesát devět metrů."

Admirál Osman Frent ukázal na panoramatickou obrazovku WYOMINGU, kde byl zřetelně vidět BOX-13111. Loď přiletěla do Sluneční soustavy před dvěma hodinami.

„V gigantických skladištích je všechno, co naše lodě potřebují," pokračoval Epsalan. „Samozřejmě jsme mysleli i na

potraviny. Jak vidíte, byl povrch lodi vyrovnán. Nouzově na něm může přistát dokonce i ultrabitevní loď."

Reginald Bull vstal a přistoupil k obrazovce. Solární flotila momentálně neměla k dispozici větší a modernější transportní loď. V průběhu akce však na palubě nemohli být lidé, neboť BOX-13111 měl jen slabé neutralizátory přetížení a nebyl tam žádný komfort.

„Vy byste měl dělat dohazovače," řekl Bully Frentovi. „S vaším talentem byste si přišel na pěkné peníze."

Frent se neusmál. Vyčkávavě stál.

„Admirálův plán není špatný," pravil Allan D. Mercant.

„Pomocí BOXU-13111 bychom minimálně mohli do M-87 dostat všechny důležité zásoby, aniž bychom riskovali mnoho lidských životů."

„Když vás tak slyším, skoro bych uvěřil, že jsme náš plán už uskutečnili," mínil Bully.

„Řídící mozky transportní lodi a centrální plasma Světa sta sluncí souhlasí,

abychom BOX-13111 použili," nevydržel to Osman Frent.

„Zřejmě jste myslel na všechno, že?" opáčil Bully.

„Plán je propracovaný do nejmenších detailů," pravil Frent.

„Všechno, co potřebujeme, je speciální posádka pro loď Pinara Alta a Hissa Rillose."

„A souhlas Tro Khona, že se na experimentu bude podílet," nadhodil dr. Armond Bysiphere.

Všichni se na něj zadívali.

„Ano," opakoval důrazně, „dosud nikoho nenapadlo zeptat se Tro Khona, jestli nás podpoří."

„Máte pravdu," souhlasil Bully zamyšleně. „Musíme vše ještě jednou projednat s

Tro Khonem. Frente, vy zatím sestavíte mužstvo."

Podle Bysipherova názoru trvaly přípravy příliš dlouho.

Nejraději by vyrazil hned. Zamračil se. Jak ho vlastně napadlo předpokládat, že bude patřit ke speciálnímu komandu? Inu, řekl

si, hyperfyzik u toho být musí. Jedině člověk s jeho vzděláním snad dokáže nalézt vysvětlení pro procesy mimo Einsteinův vesmír. Jaké procesy by to měly být, netušil v tuto chvíli ani sám Bysiphere. Bylo rovněž možné, že příslušníci zvláštního komanda zemřou v okamžiku, kdy na sebe obě paratronová pole narazí.

Znaveně usedl do křesla a ucítil na sobe pohled plukovníka Dona Redhorse, velitele WYOMINGU.

„Na vašem místě bych se na chvíli natáhl," řekl Redhorse.

„Vypadáte, jako byste nespal už celé týdny."

A taky se tak cítím, napadlo Bysiphera.

Nahlas řekl: „Nemůžu teď odpočívat."

Bully, Camaron Olek a Frent opustili loď, aby si s Tro Khonem pohovořili o chystaném experimentu. Frentův plán počítal s vymrštěním BOXU-13111 a halutské lodi do mraku Virgo. S Tro Khonovou pomocí chtěli Pozemšťané vyvolat týž efekt, jaký vznikl při útoku CRESTU IV na OLD MANA, ovládaného Dvoj kondičními.

Základním předpokladem pro zdar experimentu bylo, že Tro Khon mluvil pravdu. Olekovy výpočty mezitím potvrdil Nathan, bio-pozitronický obří mozek na Měsíci. Údaje Dvoj kondičního nenechávaly prostor pochybnostem. Říše vzniku musí být totožná s kulovitou galaxií M-87.

Bysiphere vytrhlo z myšlenek oznámení o přiletu korvety.

Don Redhorse krátce hovořil s jejím velitelem, pak se obrátil k Bysipherovi.

„Přivezli Harla Defina," řekl. „Všichni z týmu Thunderbolt jsou s ním."

„A paladín?" zeptal se Bysiphere.

„Pochopitelně také," opáčil Redhorse. „Nedovolím ale, aby Defin přivedl giganta na můstek. Nechá ho dole v hlavní výpusti, tam nemůže napáchat žádné škody."

Bysiphere se dozvěděl od Frenta, že Harl Defin půjde se svým speciálním robotem na palubu halutské lodi a zúčastní se akce.

Mutanti Tronar a Rakal Woolverové už tam byli. Oba vlnoví sprintéři byli významnou posilou.

Experimentu se pravděpodobně zúčastní i Camaron Olek.

Haluťané se už přihlásili dobrovolně. Přímou hořeli touhu poznat Říši vzniku.

Bysiphère byl stále ještě ponořený v myšlenkách, když se ode dveří můstku ozvala hromová rána. Trhl sebou a spatřil, jak dovnitř míří paladin.

„Řekl jsem, že robot má zůstat dole!“ rozzlobil se Redhorse.

Robot se zastavil a v obraně zvedl paže.

„Ale plukovníku!“ zaburácel. „My jsme si na našeho přítele tak zvykli, že ho máme vždycky rádi u sebe.“

„Do ničeho nevrazte,“ zabručel Redhorse. „A dokud budete na můstku, budete se od něj muset odloučit.“

Z paladina začali jeden po druhém vylézat maličcí Siganci.

Poslední byl major Harl Defin.

Redhorse se sklonil a postavil je na stůl.

„Co je to za jednání?“ křičel patnáct centimetrů vysoký Harl Defin tenkým hláskem. „Máme se zúčastnit zvláštního úkolu!“

„Správě,“ souhlasil Redhorse. „Máte být se svým robotem vymrštěni do Říše vzniku.“ Podrobně Sigancům vysvětlil, co je čeká. Nakonec ukázal na Bysiphère. „Tohle je zástupce dr. Waringera, dr. Armond Bysiphère,“ řekl. „Pravděpodobně vás bude doprovázet. A ještě něco: Tro Khon se nemá dozvědět, že paladin je robot se speciální siganskou posádkou. Necháme ho v přesvědčení, že se jedná o mimořádně silného Haluťana.“

„Nevím, jestli se toho máme zúčastnit,“ váhal Harl Defin.

„Zrovna jsme si na robota zvykli, proč bychom měli právě teď umřít?“

„Kdo mluví o smrti?“ opáčil Redhorse. „Všechno půjde hladce. Admirál Frent vám ještě dá příslušné pokyny.“

„Frent,“ řekl Defin zamyšleně. „Když je to tak, budeme asi muset souhlasit.“

Zabzučela vysílačka. Z Dolanovy paluby se hlásil Reginald

Bull.

„Tro Khon se věci nechce zúčastnit," řekl. „Nezdá se, že bychom ho mohli přemluvit."

„Mezitím se dostavil tým Thunderbolí, pane," pravil Redhorse.

„Řekl jsem Harlu Definovi a ostatním o našem plánu. Mám všechno zrušit?"

„Ne. V nejhorším případě do toho půjdem bez něj. Jsem si ale jistej, že Dvojkondiční nakonec změní názor."

Redhorse chtěl odpovědět, ale vtom se na obrazovce zaměřování objevily asi dvě stovky světlých bodů. Dolanové!

„Pane," začal Redhorse. • „Vidím," odvětil Bully kvapně.

„Vrátím se s Frentem a Olekem na WYO-MING. Ať se Siganci, Woolverové a dr. Bysiphère připraví k nástupu na halutskou loď."

„Dolanové se rychle blíží," ozval se Redhorse. „Měli byste si pospíšet, pane."

„Už frčíme," řekl Bully a pak se spojení přerušilo.

O několik vteřin později se v blízkosti WYOMINGU objevily jednotky vybavené FpF přístroji. Redhorse ukázal na obrazovku.

„Naštěstí jde jen o dvě stě Dolanů,"

řekl. „Podle Tro Khonových informací bych počítal s daleko větším množstvím,"

Bysiphère se kousl do spodního rtu. Myslel si, že Dvojkondiční se úmyslně drží zpátky. Znamenalo to, že mají v záloze trumf, který zatím nechťejí ukázat?

Hyperfyzik pohlédl na palubní hodiny.

Před dvěma dny přiletěl do Sluneční soustavy. Někdy se mu zdálo, jako by od toho okamžiku minuly už týdny.

7.

Bitva začala za zcela jiných okolností než obvyklé bitvy s Dvojkondičními. Než mohlo dvě stě Dolanů proniknout do Sluneční soustavy, obklíčily a zastavily je lodě s FpF. Pozemšťané tím

dosáhli strategické výhody ještě dřív, než padl jediný výstřel. Strážci času, zvyklí na to, že se jejich protivníci stahovali a bojovali z obranného postavení, se ocitli tváří v tvář nové situaci. Přesto se z dosavadních střetnutí poučili. Dolanové neletěli v husté skupině, nýbrž tvořili řetězec ve tvaru podkovy, jehož koncové body ležely víc než tři tisíce kilometrů od sebe. Prstenec pozemských FpF jednotek tudíž vykazoval mezery, které musely být vyplněné konvečně vyzbrojenými loděmi. Dr. Armond Bysiphere sledoval dění na obrazovkách halutské lodi.

„Nemůžu se zbavit dojmu, že tihle Dolanové přiletěli jen kvůli Tro Khonovi," řekl Camaron Olek. „Musí jim být jasné, že takovouhle ozbrojenou mocí nás vážněji neohrozí. Zřejmě si myslí, že Tro Khona nebudeme bránit."

„Máte pravdu," souhlasil Pinar Alto. „Proto i ta formace. Chtějí Tro Khona obklíčit a unést."

Skupina dvanácti Dolanů se oddělila od svazu a zaútočila na pozemské lodě. Bysiphere pochopil, že se snaží prolomit kruh pozemských lodí a proniknout až k Dolanovi Tro Khona. Dvě FpF korvety se vrhly do formace nepřítele, aby v jeho řadách nadělaly zmatek. Stovky jetů-moskytů se objevily ze všech stran a začaly útočit.

Pak se ozvala transformační děla velkých lodí. Dva Dolani explodovali. Deset dalších se dalo na útěk. Za nimi zůstaly vraky tří pozemských bitevních křižníků. Pozemšťané pod velením Juliana Tifflora mezitím změnili pozice. Tucty přístrojů FpF zasáhly svůj cíl. Explodovalo dalších deset Dolanů.

Hlavní skupina Strážců času se však přiblížila k Tro Khonovu stanovišti.

BOX-13111 a halutská loď se nacházely přibližně uprostřed mezi Dolany a Tro Khonem, ovšem s prostorovým posunem zhruba deseti tisíc kilometrů.

„Tro Khon už si musel všimnout, že jim jde jen o něj," řekl

Tronar Woolver. „Doufám, že z toho solární maršál Bull vyvodí důsledky.“

Bysiphere dost dobře nechápal, co vlnový sprintér od Bullyho očekává, ale Tronar Woolver zřejmě rozhodně nesouhlasil s tím, aby pozemšťané obětovali životy za Dvojkondičního, který se nijak nesnažil svým novým spojencům pomoci. Snad, uvažoval Bysiphere, není Tro Khon ani sto něco podniknout. „Neměli bychom dál čekat,“ ozval se Pinar Alto. „kdo ví, kdy se ještě naskytne taková příležitost.“

Bysiphere si už před chvílí všiml, že oba Halut'ané jsou stále netrpělivější. Víc než kdo jiný chtěli poznat Říši vzniku.

Přitom nebylo jisté, co je tam čeká.

„Podívejte se na to!“ vykřikl náhle Camaron Olek. „Chápete, co má tenhle manévr znamenat?“

Pozemské jednotky otevřely svůj kruh. Dolanové okamžitě zareagovali a zamířili k vzniklé mezeře.

„Zvláštní,“ zamumlal Rakal Woolver. „Otevřeli Dolanům cestu k Tro Khonovi. To vypadá jako úmysl.“

Bysiphere se pousmál.

„Možná chtějí Tro Khona k jeho štěstí přinutit,“ prohlásil.

A přesně tak to bylo.

„Svrbí mě prsty,“ pravil plukovník Don Redhorse.

„WYOMING je jedna z nejlépe vyzbrojených lodí solární flotily. Proč musí zrovna ona hrát roli pozorovatele?“

Bully neodpověděl. Věděl, že Čejenovi je pasivní role proti srsti. Museli však zůstat na své pozici v blízkosti Tro Khonova Dolana a navíc bylo důležité mít přehled o celém bojišti.

„Krot'te svůj temperament,“ doporučil Bully plukovníkovi.

„Zatím do boje nezasáhnu.“

„Tro Khon nic nedělá!“ konstatoval

Heiko Anrath vztekle. „Doufal jsem, že bude s ostatními Dolany bojovat.“

„Musíme se pokusit ho pochopit,“ namítl Bully. „Cítí se jako bořitel starých pořádků - ať už tím myslel cokoli.“

„Radiogram, pane!" zvolal hlavní radista na Redhorse. „Tro Khon se ozval."

„Zapněte to!" přikázal Čejen.

Na obrazovce se vzápětí objevila mohutná postava Dvojkondičního. Reginald Bull viděl, že se mu ob vaz na zádech uvolnil a částečně sklouzl. Možná, že ho strhl.

„Rozmyslel jste si to?" zeptal se Bully. „Chcete doprovodit naše komando do M-87?"

„Ne," řekl Tro Khon rozvážně. „Nechci vyhledat Říši vzniku, neboť tam mě čeká smrt."

„To není tak jistý," namítl Bully. „Proč se nechcete zúčastnit experimentu? V tyhle galaxii už vás nic nečeká."

„Dolanové, proti nimž teď vaše lodě bojují, mě přišli zničit," pravil Tro Khon a na Bullyho slova nereagoval.

Solární maršál se suše zasmál.

„Toho jsme si taky všimli," odpověděl.

„Buďte rád, že nevíte, jak se o vás mluví na palubách našich lodí. Zbabělost je ještě to nejmenší, co vám předhazují."

Tro Khon unaveně mávl rukou.

„Slovy mě nepřinutíte k nerozvážným činům," řekl.

„Proč jste se s námi tedy vůbec spojoval?" chtěl vědět Heiko Anrath.

Obrazovka se zachvěla a Bully už si myslel, že Dvojkondiční spojení přerušil. Pak však bylo Tro Khona opět jasně vidět.

„Chtěl bych s vámi mluvit o vaší nové zbrani/" prohlásil.

Bullyho oči se zúžily.

„Myslíte přístroje FpF?" zeptal se Redhorse.

„Neznám její jméno. Víím jen, že s ní už brzy přestanete mít úspěch."

„Cože?" zvolali Anrath a Redhorse najednou.

„Mluvte!" naléhal Bully. „Proč si myslíte, že jediná zbraň účinná proti Dolanům, nám brzy bude k ničemu?"

„Už jsem vám řekl, že jsem přišel z paratronové bubliny v hyperprostoru," vysvětloval

Tro Khon. „V paraarzenálu nejenže vzbudili všechny Dvojkondiční, ale vyvíjejí také zbraň proti vašim transformačním dělům.“

Bully a Redhorse na sebe zaraženě pohlédli. Byla to otřesná zpráva, protože všichni zodpovědní činitelé Solárního impéria vložili veškeré naděje do přídatných přístrojů, vyvinutých dr. Waringerem.

„Může to trvat ještě měsíce, než bude zbraň hotová," namítl Anrath. „A mezitím může být boj rozhodnutý.“

„Váš optimismus není na místě," opáčil Tro Khon klidně.

„Když jsem opouštěl paraarzenál, vybavovali už první Dolany novou zbraní. Proč Strážci času útočí jen dvěma sty Dolany? Myslíte, že Dvojkondiční jsou opravdu tak hloupí, že nevědí, kolik Dolanů potřebují, aby zničili Solární impérium?

Rozhodující úder přijde, jakmile budou novou zbraní vybaveni všichni Dolanové. A ten okamžik se blíží.“

Bully zavřel oči. S tím nepočítal. Tro Khonova zpráva mu připadala jako rozsudek smrti pro lidstvo. Co by měli dělat, jestliže přístroje FpF selžou?

„Zatím jsou naše transformační děla ještě účinná," ozval se Don Redhorse. „Proč se tedy objevilo těch dvě stě Dolanů, když později by měli větší úspěch? To se mi zdá nelogické.“

„Tihle Dolanové přiletěli kvůli mně," odpověděl Tro Khon.

„Nepočítali s tím, že mě Pozemšťané budou bránit.“

Bully ani vteřinu nepochyboval o tom, že to tak je.

Několika kroky přešel ke kontrolnímu pultu a nechal se spojit se všemi jednotkami Solární flotily.

„Haló, Tifflore! Tady je Bull! Otevřete kruh a nechte Dolany proletět.“

Na obrazovce se objevila Tifflorova tvář.

„Rozuměl jsem správně?" zeptal se překvapeně. „Chcete, abych Dolany pustil?"

„Ano," potvrdil Rhodanův zástupce. „Dvojkondiční jsou tu proto, aby potrestali zrádce. A my jim teď k tomu dáme

příležitost."

Okamžik bylo ticho. Když s se Tiffloor znovu ozval, mluvil hlasem štvance.

„Promiňte, pane!" vyrazil ze sebe. „To by byla zrada spojence!"

Bully se bolestně usmál.

„To, co vám teď řeknu, se vám nebude líbit, Tiffe. Právě jsme se od Tro Khona dozvěděli, že v blízké budoucnosti nasadí Dvojkondiční proti našim přístrojům

FpF novu zbraň. Musíme se tedy co nejrychleji dostat do Říše vzniku. Chci Tro Khona donutit, aby se toho zúčastnil."

Tiffloor si vydechl.

„Začínám chápat," řekl. „Pustíme Dolany k Tro Khonovi. Pochopitelně jen tak daleko, aby dostal strach a byl rozumnější."

Bully doufal, že vše proběhne tak, jak si představuje.

Pochopitelně byl Tro Khon dost chytrý na to, aby pochopil všechny manévry, odehrávající se v jeho blízkosti.

První jednotky Pozemšťanů opustily své pozice. Dolanové okamžitě zareagovali a využili vzniklé mezery, aby proklouzli blíž k Tro Khonovi. Hned nato se Dvojkondiční ozval.

„Prohlédl jsem váš manévr!" volal v panice. „Obětujete mé, abyste se zbavili dvou set Dolanů."

„V žádném případě!" prohlásil Reginald Bull. „Buďte rozumnější, Tro Khone. Naloďte se se svým Dolanem na palubu BOX-13111, než bude pozdě."

„Vydíráte mě, i když jsem váš partner!" stěžoval si Strážce času.

„Víte, co vás tady čeká!" opáčil Bully. „Možná se vám v Říši vzniku dostane pomoci. Zapomeňte na starý strachy, zakotvený ve vašem podvědomí První vibrační mocí!"

Dolanové se blížili a Dvojkondiční zůstával na svém místě.

Bully zatnul pěsti. Zdálo se, že Tro Khon raději dobrovolně zahyne, než aby se zúčastnil chystaného experimentu.

„Ted' musí Tiffloor zasáhnout," zašeptal Redhorse. „Blíž Dolany pustit nemůže."

Muži na můstku téměř nedýchali.

„Podívejte!" vykřikl pak Mercant. „Tro Khonův Dolan zrychluje!"

Vysílačka zapraskala.

„Vzdávám se," slyšeli Tro Khona. „Jdu s Dolanem na palubu posbijské lodi."

Sotva domluvil, zahájily Tiffloorovy lodě palbu. Dolani se okamžitě zastavili. Nemohli se dál starat o Tro Khona, ted' bylo ve hře jejich vlastní bezpečí.

Bully sklouzl-pohledem k vedlejší obrazovce. Viděl, jak se Tro Khon biostrukturně stáhl a podstatně zmenšil. Byl připravený přistát na BOXU-13111.

Jakmile se tak stane, dají se BOX-13111 a halutská loď do pohybu směrem k Dolanům.

Vše ostatní bylo nejisté.

8.

Dr. Arrnond Bysiphere stál na můstku halutské lodi a díval se na obrazovku. Tro Klionův Dolan právě přistál v hangáru BOXU-13111.

„Vzdal to v poslední chvíli," řekl Camaron Olek s úlevou.

„Znamená to, že jeho vůle k životu je stále ještě velmi silná.

Než aby se nechal sestřelit Dolany, raději na sebe vezme riziko letět s námi do M-87."

„Tiffloor je zahnal do kouta!" zvolal Rakal Woolver nadšeně a ukázal na obrazovky.

Sledovali, jak se kruh pozemských jednotek kolem Dolanů uzavřel a začíná se stahovat. Dolani se marně pokoušeli utéci.

FpF jednotky nepřetržitě pálily.

Vtom začaly vysílačky halutské lodi ostře pískat.

„Co je to?" zeptal se Tronar Woolver.

„Vibrační poplach," odpověděl Pinar Alto. „Dvojkondiční

volají o pomoc."

Stáhnou se teď Dolani ze Sluneční soustavy nebo chtějí počkat na pomoc z paraarzenálu? Bez posil už nemohli dlouho, vydržet.

Kolem Dolanů, kteří přestáli ostřelování, se nyní začala vytvářet paratronová bublina.

„Izoluj se!" zvolal Hisso Rillos. „Teď to můžeme zkusit."

Halutská bojová loď zrychlila a vyrazila proti Dolanům pod paratronovým štítem. Gigantická posbijská loď ji následovala jako stín. Cesty zpátky už nebylo.

Když se BOX-13111 a halutská loď přiblížily dost blízko k Dolanům, izolovaným pod paratronovou bublinou, stáhly se jednotky FpF zpět. Paratronové pole šířilo vesmírem zvláštní světlo.

„Zapnu naše paratronové pole," oznámil Pinar Alto'nenadšeně. Dolanové byli teď už docela blízko. Na můstku se rozhostilo nepříjemné ticho.

Bysiphere se pokoušel představit, co se stane, až se obě pole setkají. Obrazovky se náhle rozjasnily a začaly žhnout. Potlačil výkřik. Stále ještě byli v normálním prostoru. Už se však vytvořila strukturní trhlinka a výměna energií mezi dvěma dimenzemi rozpalovala vesmír. Musím všechny procesy přesně registrovat, pomyslel si Bysiphere. Odněkud se ozval zvláštní zvuk, lidskému uchu zcela cizí. Obrazovky vzplály, jako by se chtěly roztáhnout do šířky. Vesmír se změnil ve žhavé peklo. A pak se to stalo.

9.

„Jsou pryč!" vykřikl Reginald Bull. Strukturní trhlinka se zhroutila a pohasla. Na obrazovkách byl už jen vesmír a Dolani.

„Dokázali to," zamumlal AI Ian D. Mercant.

„Víme jen to, že obě lodě zmizely strukturní trhlinou," poznamenal Bull. „Nemáme však tušení, jestli se skutečně

dostaly do takzvaný Říše vzniku. Mohly explodovat anebo navěky zůstanou v hyperprostoru. Také se mohly objevit na úplně jiným místě vesmíru."

„Nebud'te takový pesimista," napomenul ho Mercant.

„Máte pravdu," přiznal Bully. „Ale dejme tomu, že optimisté mezi námi mají pravdu, a že se BOX-13111 spolu s ha-miskou lodí dostal do Říše vzniku. Tam jim však hrozí nový nebezpečí. I kdyby vše proběhlo podle plánu, jak se s náma spoje?"

Bull vyslovil nahlas to, čeho se všichni báli. Když však mluvil dál, vyjadřovala jeho slova naději, kterou prese všechno cítil.

„Jestliže Tro Khon mluvil pravdu, museli kdysi Dvojkondiční a Halut'ané přijít do naší galaxie z M-87," pravil. „Cesta teda existuje. Proč by ji naše lodě neměly najít?"

Nikdo neodpověděl. Všichni mysleli na to, že mají dost vlastních problémů. Tro Khon mluvil o nové speciální zbrani, kterou chtěli Strážci času použít proti lidstvu. Dolanové vyhlásili vibrační poplach. Neustálý příliv uprchlíků se dosud nepodařilo zvládnout, a takřka neexistovala možnost, jak ochránit kolonie před útoky.

Skutečně máme dost vlastních potíží, pomyslel si Redhorse. Nemusíme si ještě ke všemu lámat hlavu s tím, co se děje v jiné galaxii.

Tajná naděje v návrat Perryho Rhodana však nikdy docela nepohasne.

10.

Dr. Arrnond Bysiphere se v křečích zmítal na svém sedadle. I ostatní Členové posádky halutské lodi se hýbali. Vsech-. no se odehrávalo v úplné tichosti. Bysiphere nedovedl uvažovat jasně. Mozek mu horečně pracoval, ale nekázal dovést myšlenky do konce.

Pln strachu se ptal sám sebe, má-li to být začátek šílenství. Měl dojem, jako by halutská loď nehybně stála v prostoru.

V jakém prostoru?

Přinutil se na okamžik zavřít oči, i když to jeho strach jen

prohloubilo. Když je znovu otevřel, nic se nezměnilo. Byl přesvědčený, že se nacházejí v hyperprostoru. Nikdy by si nemyslel, že let, který teď prožívali, je vůbec možný, Tedy - letěli vůbec? Nebo může důvěřovat svému pocitu, že stojí na místě?

Zvedl ruku a podíval se na hodinky. Vteřinová ručička se pohybovala tak pomalu, jako by se chtěla zastavit. Stáhl se mu žaludek.

Pak si vzpomněl na posbijskou loď. Je ještě s nimi? Poprvé ho napadlo podívat se na obrazovky. Spatřil na nich tmavou, zářící červeň, která vypadala, jako by ji tvořila vazká emulze.

Co je ío? pomyslel si. Pak se mu myšlenky znovu propletly a on zapomněl, Čím se zabýval. Křeče pomalu opadly, ale na jejich místo nastoupila silná nevolnost. Tak špatně mu nikdy v životě nebylo. Zdálo se mu, Že je zcela beztížný, ale zároveň si bolestivě uvědomoval vlastní tělo.

Někdo něco řekl, ale z úst se vydralo jen táhlé burácení, a slova nedávala smysl.

Všichni jsme zešileli! pomyslel si Bysiphere zoufale.

Náhle si opět uvědomil, že chtěl sledovat obrazovky. Tentokrát neviděl pouze červeně zářící emulzi, ale i ohromná tělesa, která se v ní vznášela. Měla kulovitý tvar a připomínala mu monstrózní zvířata, válející se po zemi.

Co je to? ptal se znovu.

Odpověď byla ukryta hluboko v něm, ale bojoval proti tomu, aby se dostala na povrch jeho vědomí. Oči měl doširoka otevřené, jako by ho obrazovka hypnotizovala. Rozum mu říkal, že se pohybuje loď, i když to vypadalo, jako by se hýbala ta gigantická tělesa.

Pak už nemohl odpověď dál zadržovat. Zoufale se zkroutil v křesle.

Jsou to vesmíry! bušilo mu v hlavě. Každá z těch obrovitých molekul je vesmír!

Kolik jich je? Tisíce? Státisíce? Nebo dokonce miliony?

Ne! Je to hrozný sen. Každou chvíli se probudí a realita bude vypadat úplně jinak.

Realita!

Jak banální slovo!

Zvedl hlavu. A pak ten neuvěřitelně velký rudý prostor pukl a vyplivl BOX-13111 a halutskou bojovou loď zpátky do normálních hranic prostoru a času.

Bysiphere křičel. .

Loď, jeho křeslo i on sám byli zaplaveni intenzívní modrou září. Loď se pohybovala. Křičeli všichni členové posádky až na Haluťany.

Kulovitá galaxie M-87 vyzařuje modrou září!

Bysiphere si vzpomněl na ta slova. Kdo je vyslovil? Reginald Bull? Camaron Olek? Nebo Dubak Orphon? Bože, jak je to dlouho, co HAPPY OLDTIME zanikla? Od té doby uplynula celá věčnost.

Ztratil vědomí. Když znovu přišel k sobě, plály na povrchu halutské lodi stovky sluncí. Ozýval se podivný praskot.

Plaší se rozlomí! pomyslel si. Bylo mu to jedno. Pochopil, že jsou v samém středu M-87, přesně jak prorokoval Tro Khon. Říše vzniku! opakoval si v duchu. Nehrozila smrt každému, kdo sem vkročil? Nemluvil Tro Khon o parapasti?

BOX-13111 a halutskou loď nasál ohromný proud energie a odhodil ji pryč.

Bysiphere zíral na obrazovky. Proces podobný transmisi, pomyslel si. Byli jsme vypuzeni z centra M-87.

Budu žít, pomyslel si ještě. Pak definitivně ztratil vědomí.

Když otevřel oči, spatřil před sebou Pinara Alta.

„Alto!“ zasípěl. „Zdál se mí příšerný sen.“ „To nebyl sen,“ opáčil Haluťan. „Jsme-v M-87, neboli v Říši vzniku.“

Bysiphere se rozhlédl. Na obrazovce viděl modrý vesmír se spoustou obřích sluncí. Všude se vznášela hejna asi třicetimetových koulí. Zářily tmavě modře.

„Jsou tu všude,“ poznamenal Alto. „Vysílají silné radiosignály.“

Některé dokonce vydávají hyperimpulsy. Všechny míří ke středu galaxie."

„Já už jsem se rozloučil se životem," ozval se Camaron Olek.

„V téhle galaxii se dějí opravdu zvláštní věci. Máte pro ty koule nějaké vysvětlení, doktore?" •

„-Ne," řekl Bysiphere.

ň-Naše motory byly při vstupu do galaxie zcela zničeny," oznámil všem Hisso Rillos. „Můžeme se pohybovat pouze lineárním letem."

„Je BOX-13 111 ještě s námi?" napadlo Bysiphera.

„Ano," ujistil ho Alto.

„Má tady někdo nějaký nápad, co bychom měli udělat?" chtěl vědět Rakal Woolver.

„To je úplně jednoduché," prohlásil Harl Defin. „Můžeme vycházet z toho, že CREST IV se objevila na stejném místě jako my. Musíme si jen představit, co Perry Rhodan učinil. Když budeme jednat stejně, dříve nebo později ho najdeme."

Vtom zabzučela vysílačka. Pinar Alto okamžitě zapnul příjem. Mohl to být jedině řídicí mozek posbijské lodi.

„Máme potíže s Dvojkondičním," oznámili Posbiové. „Co se stalo?"

„Dolan létá v našem hangáru sem a tam jako Šílený," hlásili biopozitroničtí roboti. „Tro Khon je velmi rozrušený, Chce, abychom se vzdálili z centra této galaxie." „Můžu s ním mluvit?" ozval se Olek. „Připravíme spojem," oznámili Posbiové ochotně.

Za chvíli se ozvalo sténání. „Tro Khone!" zvolal Olek ustaraně. Žádná odpověď."

„Je asi nemocný," řekl Tronar Woolver s obavami. „Ta rána v zádech je zlá."

„Není to jen tím," opáčil Camaron. „Má z něčeho panický strach." Znovu se obrátil k mikrofonu. „Tro Khone!" volal.

„Tady je Camaron Olek, bývalý vykonavatel číslo jedna na

palubě vašeho Dolana. Slyšíte mě?"

„Olek? Postarejte se, abychom odsud všichni zmizeli!" „Čeho se bojíte?" „Hrozí nám záhuba!" Nikdy předtím Bysiphere neslyšel Dvoj kondičního mluvit s takovým strachem. Čeho se bál? Co o této galaxii vůbec věděl?

„Dejte nám informace," žádal Olek. „Jsou tady protivníci, jichž bychom se měli bát?"

Místo odpovědi se ozvalo pouze bédování. Camaron pokrčil rameny.

„Je úplně bez sebe," řekl.

„Třeba to jen hraje," mínil Rakal Woolver.

„Ne, majore. Zním ho příliš dobře. Opravdu má strach."

Rozhodli se stav Dvoj kondičního zohlednit. Halut'ané vyzvali posbijskou loď, aby je následovala.

11.

Když ukončili poslední lineární etapu, ukázalo se, že se obě lodě vzdálily od centra M-87 padesát tisíc světelných let. Přesto stála i v tomto vesmírném sektoru slunce těsně vedle sebe.

I přes úspěšný let vládla na palubě halutské lodi stísněná nálada. Všem bylo jasné, že pokud jim nepomůže náhoda, nikdy Perry Rhodana nenaleznou. Hejna modrých koulí znemožňovala přesné zaměřování.

Zde, padesát tisíc světelných let od centra, se jejich počet sice snížil, ale vysílané impulsy byly stále ještě dost silné, aby ovlivňovaly přístroje.

„Takhle se dál nedostaneme," prolomil mlčení Pinar Alto.

„Bohužel máte pravdu," vzdychl Camaron Olek. „Máme-li mít úspěch, potřebujeme nějaké informace."

„Tro Khon!" prohlásil Bysiphere. „On sám je klíčem k úspěchu. Vzdálili jsme se od centra, měl by se tedy uklidnit. Měli bychom ho vzít sem k nám." .

V diskusi se ukázalo, že z jeho návrhu není nikdo nadšený.

Bylo však jasné, že jedině výslech Dvoj kondičního jim může přinést informace o Říši vzniku.

„Musíme ale být opatrní," varoval Tronar Woolver. „Mohl by dostat záchvat' a. všechno tu zničit."

„Tak dobře," souhlasil Pinar Alto. „Vezmeme ho na palubu."

„Promluvte si s ním," vyzval Tronar Woolver Oleka.

„Rozhodli jsme se vzít vás na palubu halutské lodi," oznámil Dvojkondičnímu Olek, když navázali spojení. „Tady budete ve větším bezpečí. Kromě toho bychom si s vámi chtěli pohovořit."

„Ne!" ozvalo se.

„Je to ve vašem zájmu," naléhal Olek;

Chvilí bylo ticho. Dvojkondiční zřejmě uvažoval. Když znovu promluvil, byl jeho hlas ještě rozhodnější.

„Zůstanu tady."

„Je tvrdohlavý," řekl Olek vztekle a přerušil spojení. „Co teď?"

„Musíme ho přinutit," mínil Tronar Woolver. „Požádáme Posbie, aby ho vypudili z.lodi. Pak bude určitě rád, že může sem k nám."

Návrh byl přijat. Posbiové Pozemšťany ujistili, že vyhodit Tro Khona i s Do-lanem z lodi jim nebude činit nejmenší potíže.

Všichni se zahleděli na obrazovky a napjatě čekali.

„Tamhle je!" zvolal Bysisphere. „Ale kde je Dolan? Proč je sám?"

„Tady něco nehraje," bručel Tronar Woolver.

PinarAlto a Hisso Rillos použili vlečný paprsek, aby Tro Khona zachytili.

^Jděte do výpusti, Define," řekl Rakal Woolver. „Přivítáte ho." Harl Defin výjimečně poslechl bez komentáře. Zřejmě cítil, že jde o vteřiny.

Paprsek táhl Tro Khona nezadržitelně k halutské lodi. Než se k ní dostal, objevil se v otvoru posbijské lodi Dolan. Stále ještě nedosáhl své normální velikosti. Odpoutal se od BOXU-13111 a nízkou rychlostí se vznášel vesmírem.

„Co to znamená?" podivil se Olek. „Proč se Dvojkondiční oddělil od svého Dolana?" Bysiphere měl z toho nedobrý pocit. U Tro Khona museli počítat se vším. Po chvíli jim Dvojkondiční zmizel z očí a za pár minut se v Definově doprovodu objevil na můstku. Obvaz na zádech už neměl a sotva se držel na nohou.

„Utečte!" ječel. „Mocnosti vzniku nás zničí!"

Bysiphere cítil, jak ho zamrazilo. Dvojkondiční musel něco cítit. Modré záření ho očividně ovlivňovalo víc než Pozemšťany a Haluťany.

„Možná bychom ho měli poslechnout," mínil Pinar Alto.

„Stáhneme se z této oblasti."

Obě lodi zrychlily. Tro Khonův Dolan zůstal daleko za nimi.

„Mluvil jste o mocnostech vzniku," řekl Camaron Olek. „Co si pod tím máme představit?"

Tro Khon nedopověděl. Ukázal na obrazovku. Vzdálený Dolan právě explodoval.

„Tam!" vyrazil ze sebe Bysiphere.

„Kdybychom nezmizelí, stalo by se to i nám," zamumlal Rakal Woolver.

„Naše přístroje zareagovaly!" vykřikl Pinar Alto a sklonil se k pultu. „Dolan byl zničen tvrdou strukturní frontou na pětidimenzionální bázi."

Muži na sebe pohlédli.

„Někdo nás sleduje," zašeptal Rakal Woolver.

Bysiphera napadla zničující myšlenka. Co jestli CREST IV potkal stejný osud jako Tro Khonova Dolana?

Tronar Woolver to vyslovil nahlas.

„Ne, to si nemyslím," pravil Camaron Olek. „Tro Khon a jeho Dolan stojí s energiemi v této galaxii v určitém vztahu.

Ovlivňuje je zřejmě především záření. Myslím, že zničen mohl být pouze Dolan. Nám toto nebezpečí nehrozí, protože nepocházíme z Říše vzniku."

„Ale on ano," řekl Alto a ukázal na Dvojkondičního. „Znamená

pro nás stálé nebezpečí."

„Nespustím ho z očí," ujistil je Harl Defin přes mluvící paladinovo zařízení.

Tro Khon se nekontrolovatelně pohnul.

„Mocnosti vzniku přijdou a všechny nás zničí," zaúpěl.

„Právě na to čekárně," opáčil Defin klidně. „Jen ať se ukáží.

Mám pocit, že když s nimi navážeme kontakt, najdeme cestu k Perrymu Rhodanovi nejsnáze."

Bysphere mimoděk potřásl hlavou. Experiment se zdařil.

Dostali se do M-87.

A přece - aby našli Perryho Rhodana, budou muset dát do hry vlastní život.

William Voltz ZBĚH

Vychází v edici Perry Rhodan, sv. 356, ISSN 1212-79900

Z.německého originálu Ein Zeitpolizist deseriert, vydaného nakladatelstvím Arthur Moewig Verlag v Mnichově roku 1971, přeložila Michaela Skultéty. Vydal jako svou čtyřtisící dvou stou třicátou šestou publikaci IŽ, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha 1, roku 2002. Odpovědná re-daktorka Jolana Čermáková.

Výtvarný redaktor Radek Novotný. Sazbu zhotovilo grafické studio Tanga, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha 1. Vytiskla NAVA, s. r. o., Hankova 6, Plzeň. Vydání první. Tematická skupina 13/34. Vydání první. Tematická skupina 13/34.